DJURGÅRDAREN 2/89

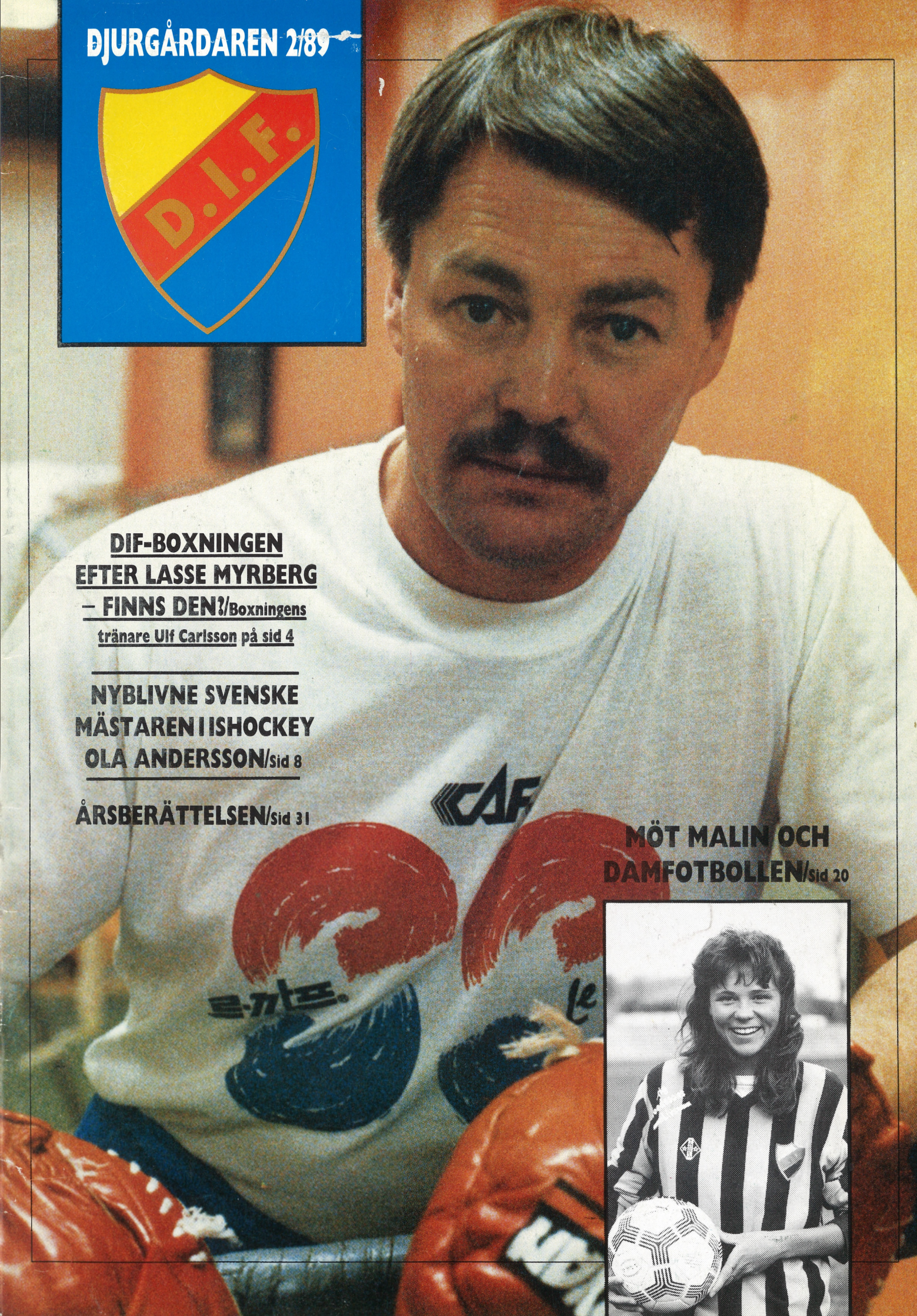

DIF-BOXNINGEN EFTER LASSE MYRBERG – FINNS DEN?/Boxningens tränare Ulf Carlsson på sid 4

NYBLIVNE SVENSKE MÄSTAREN I ISHOCKEY OLA ANDERSSON/Sid 8

ÅRSBERÄTTELSEN/Sid 31

MÖT MALIN OCH DAMFOTBOLLEN/Sid 20

JUST DO IT!

Fotbollen är hänsynslös. Mot dina fötter. Du ruschar. Så tvärstopp. Och skott! Nike har gjort en fotbollssko som får ta emot stryk i stället för dina fötter. En sko som tål mycket stryk.

Med outtröttliga Nike Air i mellansulan för en stötdämpning som aldrig försvagas. Med en stoppning som avlastar och ger komfort. Men som är lätt och inte inverkar på bollkänslan. Och med Ski-lock häl- och resårgördel till plösen för stabiliteten.

Du kommer att uppskatta Nike Air Strike. För känslan. Och för att det inte är du som får stryk.

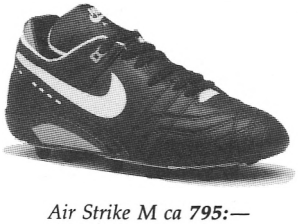

*Air Strike M ca **795:—***

*Air Strike Turf ca **645:—***

*Air Fire M ca **595:—***

*Air Fire Turf ca **545:—***

NIKE AIR

Nike Int. Ltd. 08-98 18 35

DJURGÅRDAREN

Officiell tidning för Djurgårdens Idrottsförening, Stockholm

Chefredaktör:
Janne Bengtsson

Ansvarig utgivare:
Rolf Rosenberg

Redaktionsråd:
Tom Agnblad, tel 08-769 26 24
Berndt Banfors, 08-65 19 75
Janne Bengtsson, 08-13 58 78
Ralf Gustavsson, 08-788 63 37
Gertrud Ohlsson, 08-48 11 44
Dan Svanell, 08-24 19 20
Åke Wilhelmsson, 08-784 00 00

Postadress för adressändringar och prenumerationer:
Djurgårdens IF,
Box 260 62, 10041 Stockholm
Adressändring skall göras till ovanstående adress minst tre veckor i förväg

Postgiro:
5 69 16 - 0

Tidningen **DJURGÅRDAREN** utkommer med fyra nummer om året. Åsikter i artiklar och reportage behöver inte nödvändigtvis, med undantag för ledaren, vara Djurgårdens Idrottsförenings och dess sektioners officiella uppfattning.
Införda annonsers innehåll och budskap står helt för annonsörens räkning.

Tryckeri:
Framtryck, Spånga

Vi organiserar om för en sundare ekonomi

Mitt i sommarvärmen, medan känslan efter ishockeylagets storstilade triumf ännu sitter kvar, samtidigt som vårt fotbollslag med framgång kämpar för en plats i slutspelet, är det dags för några allvarsord.

Djurgårdens Idrottsförening är ingen förening i kris, men vi är fortfarande inte skuldfria och det måste vi bli om vi i normal takt skall kunna fortsätta bedriva idrottsverksamhet i föreningen.

Föreningens ekonomiska berättelse för 1988, visade som alla kan se på annan plats här i tidningen, ett underskott med nästan 1,2 miljoner kronor. Visserligen består nästan hela underskottet av kostnader och uteblivna intäkter som inte alls har att göra med det gångna årets verksamhet. Och vidare är det så att underskottet vägs upp av en vinst på ett par miljoner kronor under första kvartalet i år. Men det är ändå inte en godtagbar ekonomisk utveckling i en förening som nått så stora idrottsliga framgångar som Djurgårdens IF.

> Jag vill alltså med skärpa uppmana alla medlemmar, med förtroendeposter eller andra uppdrag i föreningen, att visa största möjliga kostnadsansvar inom alla led av verksamheten. Det är värt att understryka att den väg att få ner skuldbördan som vi en gång tidigare beträtt, inte en gång till är möjlig. Nu måste vi få ner underskottet. Först då får vi verklig frihet att satsa på idrotten.

Vid årsmötet i slutet av maj, fastställdes efter förslag från Överstyrelsen (ÖS), en ny organisationsmodell och nya stadgar för en integrering av verksamheten av tre av våra styrelser, ÖS, fotbollsstyrelsen och ishockeystyrelsen.

Rent formellt är det ju så att ÖS redan tidigare burit det totala ansvaret i juridisk och ekonomisk mening för verksamheten inom samtliga sektioner. Men ekonomiskt är fotbolls- och ishockeysektionerna de helt dominerande för föreningens ekonomi.

> Önskvärt är nu att den nya integrerade ÖS får ett större inflytande och kontroll över hela föreningens ekonomi.

Den nya överstyrelsen skall bestå av fyra ledamöter valda av årsmötet plus ytterligare två från vardera ishockey- och fotbollssektionerna. Dessutom skall ingå två ledamöter från övriga sektioner samt en representant för övriga sektioner plus en adjungerad representant för DIF AB.

Inom de två stora sektionerna organiseras ledningen av idrottsverksamheten i kommittéform.

Med det önskar jag alla Djurgårdare, vanliga medlemmar såväl som aktiva och andra i föreningens verksamhet, en fin sommar.

Jan-Peder Norstedt
är ordförande
i Djurgårdens
överstyrelse

FINNS DIF-BOXNI

Pang, smock och tjofs.

Kedjorna till sandsäckarna rasslar som under den värsta spöktimme, det pustas och stönas när armhävningarna börjar bli för många, hopprepen svirrar likt syrsor av kromosomformat.

Det är träningskväll i Djurgårdens stora boxningslokal på Kungsholmen mitt i Stockholm.

Mitt i den organiserade röran av 35-40 hårt arbetande grabbar står Uffe Carlsson, flerfaldig landslagsman, OS-boxare och svensk mästare. Han är klubbens chefstränare, en av de där som oavlönade sliter i träningslokalen, kväll efter kväll efter kväll efter kväll...

DJURGÅRDAREN har träffat honom och snackat lite blårandig boxning.

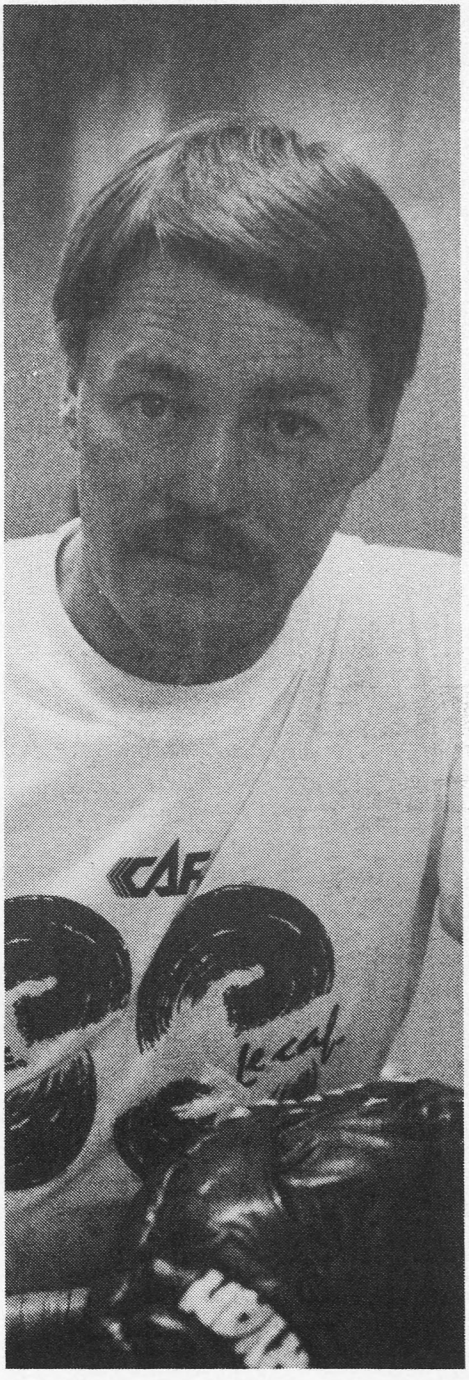

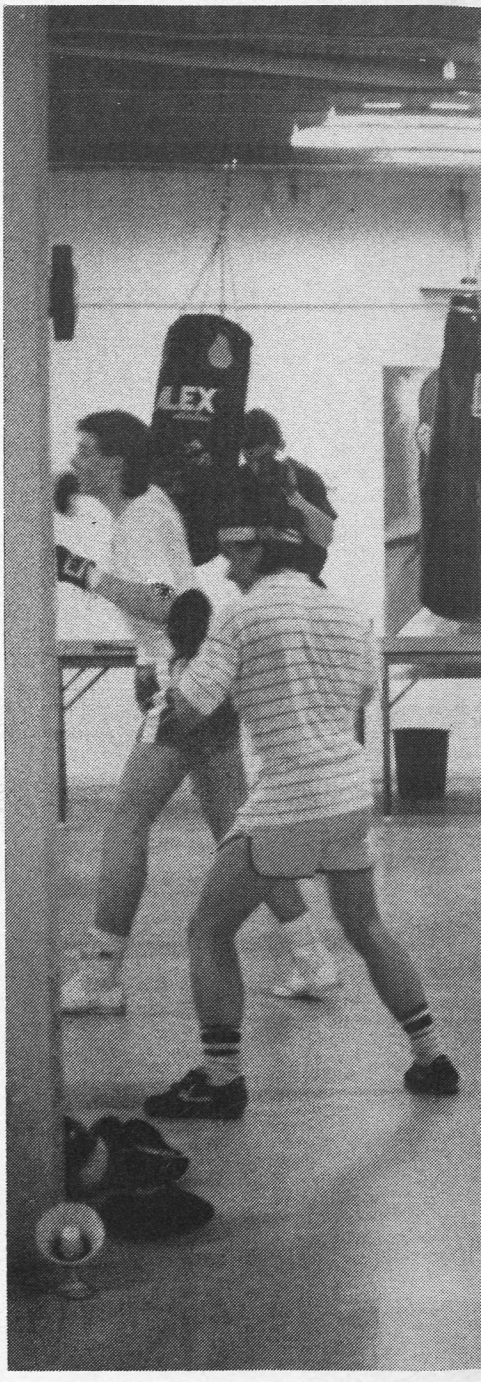

• *EN ÄRRAD KÄMPE. Uffe Carlsson har sett ringen både inifrån och utifrån. Han är själv en av landets genom tiderna mest framgångsrika boxare, och även som tränare har han gjort succé. Mest genom Lasse Myrberg, men också med andra boxare. Och mer kommer, lovar han.* FOTO: JANNE BENGTSSON

Av JANNE BENGTSSON

Det finns inte längre någon Lasse Myrberg i Djurgården. Lasse njuter numera privatlivets helgd tillsammans med flickvännen Susanne, utbildar sig till grafiker och ägnar sig åt boxningssporten blott som åskådare.

Årets SM blev mer eller mindre en parentes för Djurgården, de senaste årens i särklass mest framgångsrika svenska boxningsklubb.

Men chefstränaren Uffe Carlsson deppar inte:

– Det kan bli ett eller några mellanår, det har alla klubbar, konstaterar han.

Och tillägger, lite surt:

– Utom vissa klubbar som verkar ha

NGEN EFTER LASSE?

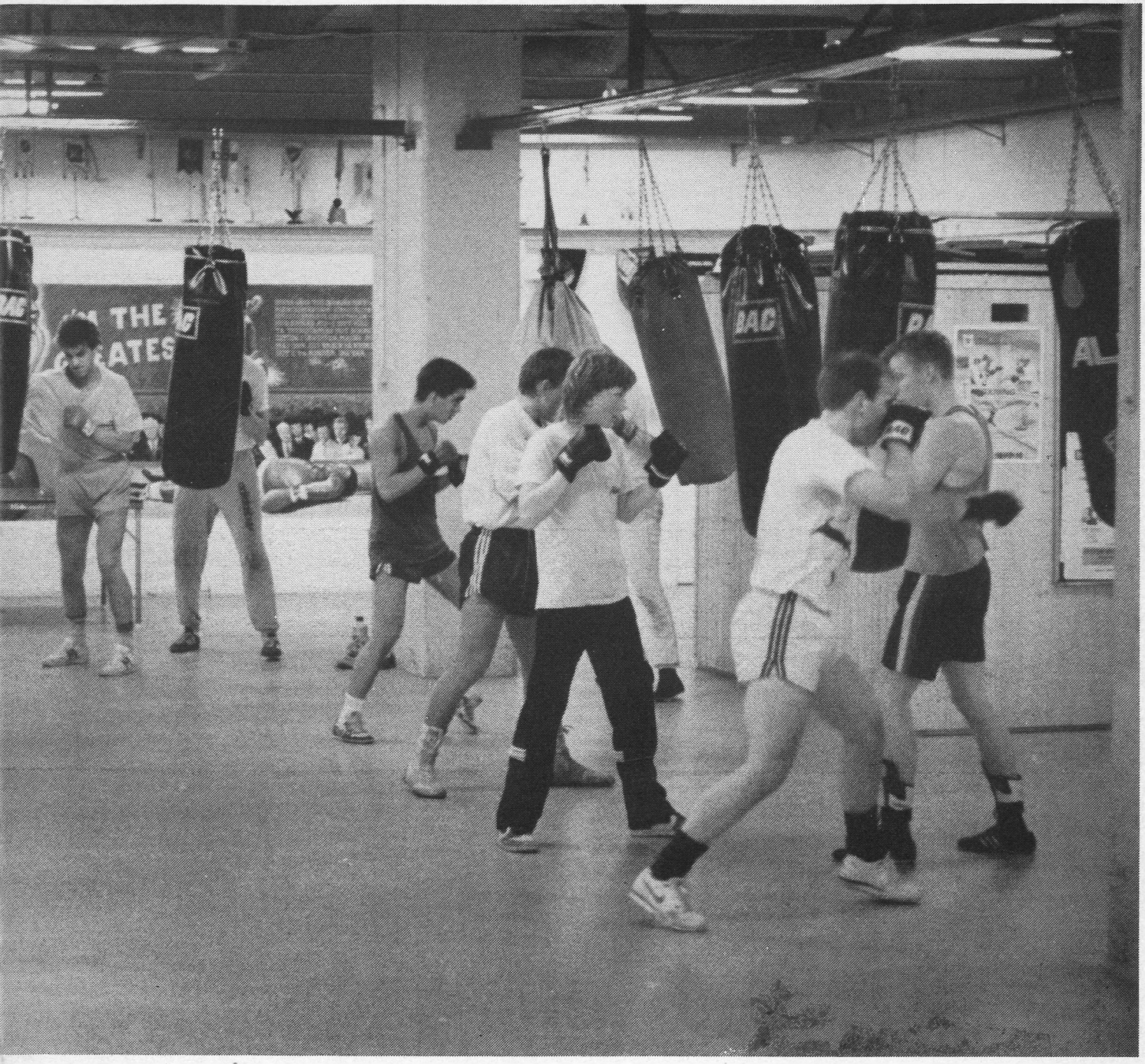

• *DET ÄR TRÅNGT om saligheten i Djurgårdsboxningens träningslokal på Kungsholmen i Stockholm. Men det tog tid innan beläggningen blev så hög. Boxningen är en tuff sport och har stor genomströmning. Den moderna och stora lokalen är grundförutsättningen för att en ny generation mästare – den som ligger i startgroparna nu – skall kunna utbildas.*

FOTO: JANNI BENGTSSON

mellanår jämnt, och andra som köper ihop SM-titlarna.

Mot fem magra år?

På en bärande vägg, mitt emellan de två ringarna i träningslokalen på Kronobergsgatan 33, sitter ett tiotal svart-vita bilder av boxargrabbar i fighterposé: Lasse Myrberg, Tommy Börzei, Claes Ahlström, Micke Sahlberg, Lasse Svensson, Nicke Lindgren, Anders Maurin och ytterligare några. Alla har de två-tre senaste åren tagit hem SM-medaljer av skilda valörer till Djurgården.

– Undrar just var de tagit vägen?, funderar Uffe.

Nja, de flesta vet han ju. Lasse Myrberg har lagt av efter sitt OS-brons i Söul i fjol, Nicke Lindgren gör lumpen, Lasse Svensson (SM-silver i fjol) likaså, precis som Tommy Börzei.

– Men de andra, var är de? De kunde ju meddela sig. Men så är det tydligen i boxning, konstaterar Uffe.

Så vad är det som har hänt? Djurgården har massor av grabbar i träning, sannolikt fler än någon annan klubb i Stockholm. Men inga nya Lasse Myrberg.

– Boxning är en tuff sport och har all-

BLANKETTER — kedjeblanketter — stamsatser
ETIKETTER — ark och rulle — DATAETIKETTER
KUVERT — och allt övrigt tryck för kontoret.

Fullservice till lägre pris

grafina ab.

Box 606 - 131 21 NACKA - Telefon: 08-716 92 00
Telefax: 08-716 05 75

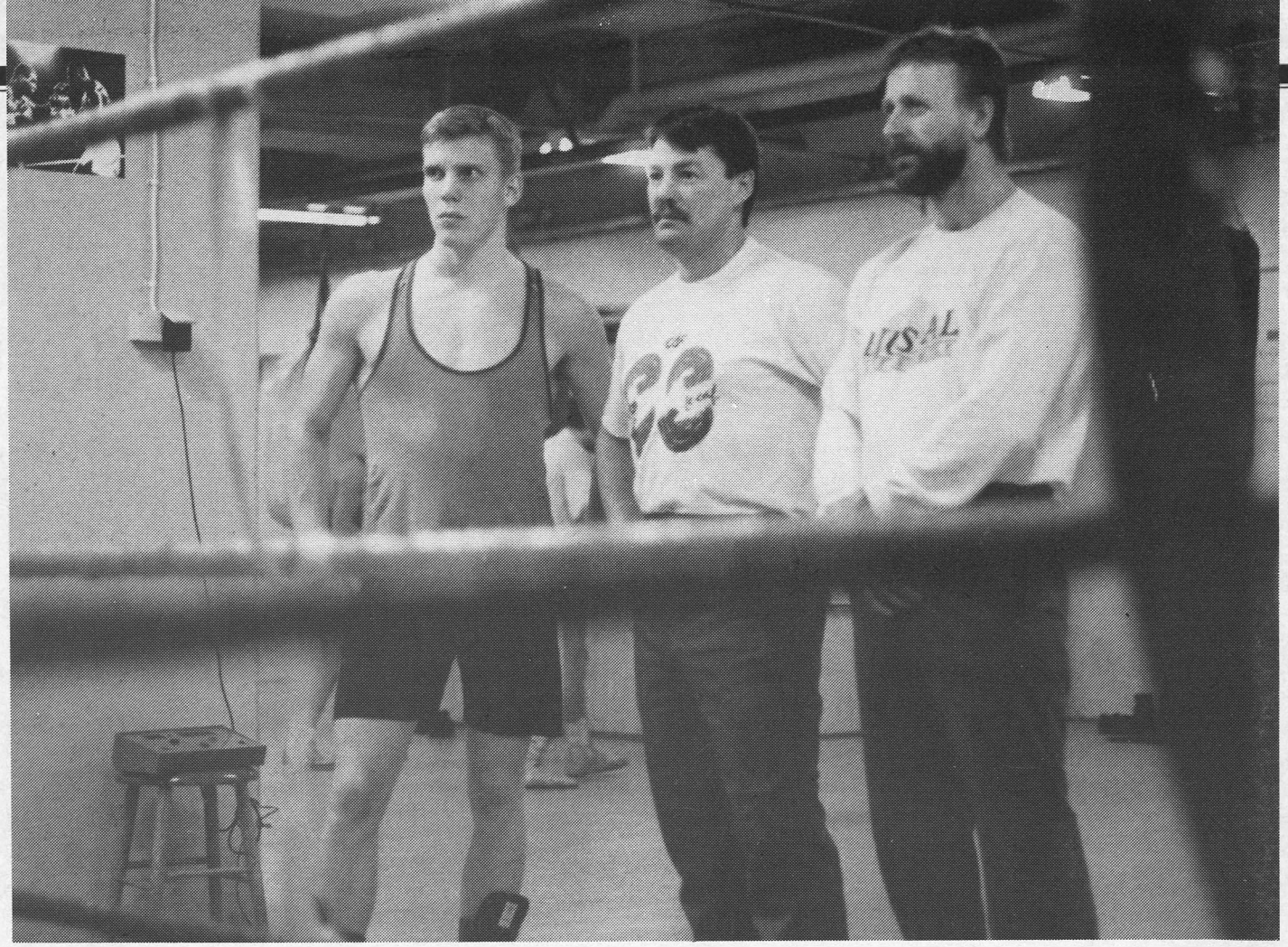

• *FALKÖGON bevakar de unga boxaradepterna. En trio ur tränarkvartetten (Kjell Hauptmann tränade närkampsboxning i ett avlägset hörn av lokalen) följer vad som sker i ringen. Fr.v Kent Pira, Uffe Carlsson och Christer Törnqvist.*

FOTO: JANNE BENGTSSON

tid haft svårt med rekryteringen. Genomströmningen är enorm, men få orkar ta den mentala och fysiska anspänning som en boxningskarriär kräver. Det tar fem år att få fram en färdig boxare, det är fem års hård träning. Och vi har inte lyckats täcka upp bakom Lasse, det är helt klart, konstaterar Uffe.

Nya namn

Fem magra år för Djurgårdsboxningen, alltså?

– Nej, det behöver det inte bli. Det finns grabbar som kan bli mycket bra, bara de vill.

Uffe nämner några namn: Toivo Lindelöv, Hamayak Shambazian, Thomas Ulander, Andreas Hellström, Lars Wallerstedt, Karl Berlén.

– Det handlar om att ha rätt vilja. Det har de här grabbarna och några till. Vi har 7–8 matchboxare, och det måste betraktas som bra.

Nedgången – den alltså högst tillfälliga – bekymrar inte Uffe. Han har sett fler klubbar med samma problem, vet att boxningsframgångarna kommer och går i cykler, vet att problemet är det samma i hela landet, inom alla klubbar:

– Jag kan ju bara se på Katrineholm, den klubb jag själv började i. En verklig storklubb i början av 70-talet, men idag ingenting. Men jag vet också att det finns folk som jobbar för att bygga upp Katrineholm igen. Och vi borde ju, rimligtvis, lyckas bättre som har ett så mycket större upptagningsområde.

Nya mästare kommer

Tränarkvartetten, Uffe i spetsen, Kjell Hauptmann, Christer Törnqvist och Kent Pira, jobbar vidare:

– Vi kämpar på, och vi kommer att få fram nya mästare, det är jag helt säker på. Kenta (Pira, svensk juniormästare för några år och kilo sedan) är en riktig idéspruta, han har tillfört oss mycket. Så framåtandan är det inget fel på, säger Uffe.

Uffe Carlsson är ganska liten till växten, men kompakt. Det är ingen slump att han under sin aktiva tid fick smeknamnet "terriern". Det var få svenskar och utlänningar – t o m den store Sugar Ray Leonard höll ju på att gå på pumpen mot Uffe i OS i Montreal 1976 – som klarade av honom, hans meritlista på 217 fighter och 180 segrar, visar inte många svenska namn bland övermännen.

– När jag var på topp var det väl bara 'Jätten' (Lundby, en av svensk boxnings allra största och med åtta SM-tecken i suverän ledning i mästerskapsligan, anm. Djurgårdarens red.) som slog mig. Fast å andra sidan, säger Uffe och drar på orden, så var jag den ende svensk som slog 'Jätten'...

Livet med Lasse

Uffe Carlsson inledde sin karriär 1968 och höll på till 1981, och lade egentligen aldrig riktigt av.

– Nej, jag fick ju hand om Lasse direkt, så det var bara att fortsätta. Vet du, säger han, jag saknar Lasse. Han blev ju en del av mitt boxarliv.

Visserligen umgås de båda ibland privat, de har mycket goda relationer till varandra, men det hårda slitet i träningslokalen har de bakom sig, och det saknar Uffe.

Och i ärlighetens namn också Lasse, ibland, i alla fall.

Idag finns det ingen Lasse Myrberg i Djurgården. Inte ännu, i alla fall:

– Det är klart att det finns löften här, säger Uffe och sveper med handen ut över de svettiga kroppar som sliter med sandsäck, skuggboxning, sparring eller bara vanliga, hederliga sit-ups och armhävningar.

Här har Djurgården framtidens SM-medaljörer.

Var så säkra.

OLA ÄR FOSTRAD I LIVETS SKOLA

En nykomling som gjorde succé direkt. ***Ola Andersson*** *var en av de stora överraskningarna i årets svenska ishockeymästarlag från Djurgården. Ola är en spelare som gör en insats även vid sidan av rinken, som socialsekreterare i Huddinge kommun, landets mest brottsbelastade polisdistrikt. Och som tycker att idrotten har många likheter med jobbet: Vikten av laganda, disciplin, ansvar och respekt för andra människor. Möt Ola Andersson i* ***Ralf Gustavssons*** *intervju.*

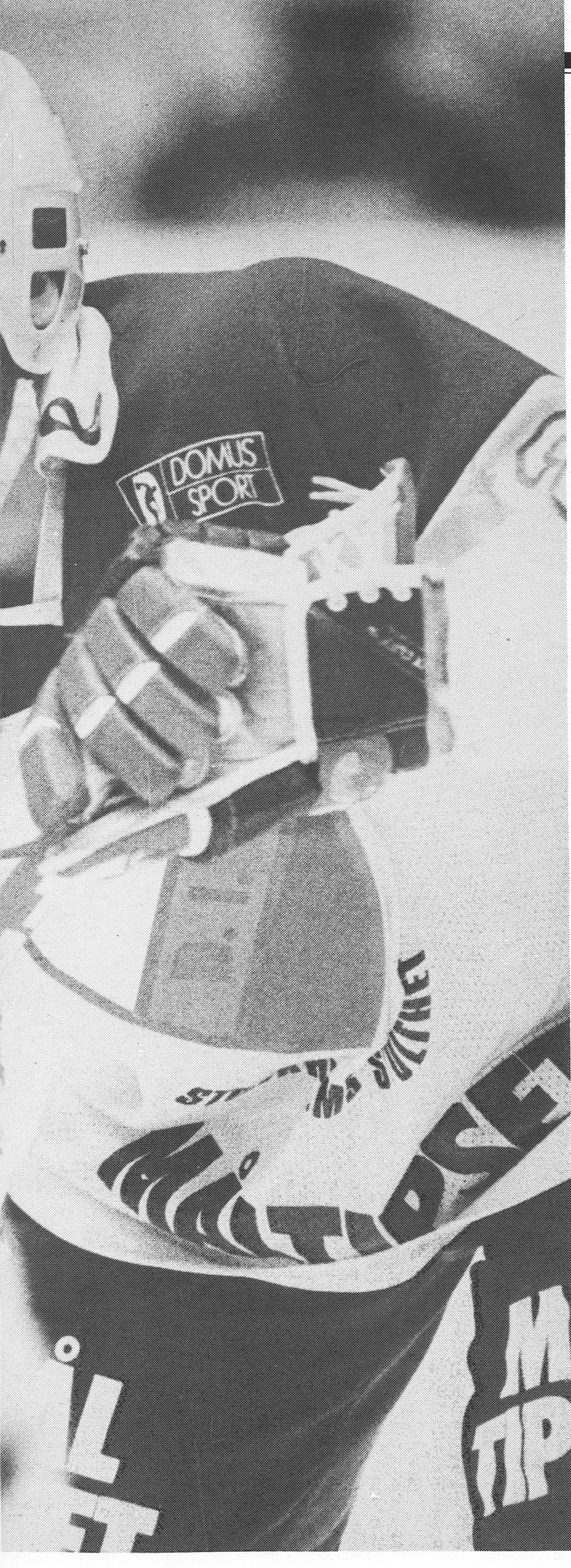

På Djurgårdens presskonferens innan elitseriestarten i höstas var det en journalist som frågade hur ett nyförvärv som Ola Andersson skulle kunna slå sig in i Djurgårdens imponerande forwardsuppställning.

Nu vet vi. Ola inte bara lyckades att slå sig in i laget, han gjorde det dessutom med stor framgång. Ola blev en av de största överraskningarna i årets guldlag.

Fast det var trögt i portgången. Ola fick inte spela många matcher innan juluppehållet. En ovan situation för Ola, som under åren i Huddinge alltid tillhört de bästa och aldrig behövt riskera att bli överställd.

– Jag var medveten om att det skulle bli oerhört tufft att ta en plats, och var inställd på att det skulle kunna ta tid att spela in sig i ett så välmeriterat lag som Djurgår'n. Är man inte inställd på att man kan hamna utanför laget så kan det vara lätt att börja hänga med huvudet i sådana lägen.

Ola hängde inte med huvudet. Han jobbade vidare, låg i ännu mer:

– I inget lag är det sådan konkurrens om platserna som det är i Djurgår'n. Dagsformen på träningarna avgjorde oftast vilka som skulle få spela. Resultatet ser vi i form av SM-guldet, framhåller Ola.

Ny roll

När Ola kom till Djurgår'n hade han varit helt outstanding i Huddinge. Man

• *TVÅ bilder av Ola Andersson, som den koncentrerade ishockeyspelaren och civilt, som socialarbetare i det tungt brottsbelastade Huddinge. Två roller som Ola tycker går bra ihop.*

FOTO: TOMAS ONEBORG och RALF GUSTAVSSON

• *ETT ÄSS i bakgrunden. Det var Kenta Nilsson (i mitten) som glänste med de fina dragningarna, men i bakgrunden gjorde Ola Andersson och hans kamrater i femman ett jättejobb. Det var ju de som såg till att Kenta kom fri... På bilden syns (räknat från vänster) Ola Andersson, Peter Nilsson, Kenta Nilsson, Kalle Lilja och Orwar Stambert.* FOTO: KRISTER NORDIN

vinner ju inte skytteligan och gör 50–60 poäng år efter år om man inte är bra... Det visste djurgårdsledningen.

Att Ola sedan lyckades när han kom in i laget, menar han berodde mycket på att Djurgår'n just då ändrat lite i sitt spelsystem och mer spelade som Ola var van vid från Huddinge. Fast det är en sanning med modifikation. För vad som hände var att Ola, som under alla år i Huddinge gjort sig känd som något av en finlirare, i Djurgår'n tog på sig grovarbetarstället och gick in och jobbade och tog stryk framför mål. Det hade han aldrig gjort tidigare och det var just det som många saknade under tiden i Huddinge. De blev givetvis förvånade:

– Det blev jag själv också. Alla de i Huddinge som sagt att jag var en feg spelare blev mycket förvånade när de fick se mig stå framför mål och ta den ena crosscheckingen efter den andra.

Så egentligen var det tack vare andra kvaliteter än de han värvats för, som Ola Andersson tog sig in i laget.

Huddingegrabb

Ola är född och uppvuxen i Huddinge. Där tog han sina första skär. Han kommer från en riktig hockeyfamilj. Båda föräldrarna var engagerade i Huddinge hockey och pappa var under ett antal år materialförvaltare i A-laget. Olas tidiga intresse gjorde att han mer eller mindre bodde nere vid hockeybanan. Där såg han de stora killarna träna – bl a Lill-Kenta och Leffe Odefjärd som var Olas stora förebilder i Huddinge. Också Ola själv var lite av en stjärna när han var yngre. 1978 var han med och vann TV-pucken för Stockholm, tillsammans med nuvarande lagkamraterna Anders Johnson, Peter Nilsson och Jens Öhling.

I Huddinge kom Ola sedan att bli den store goalgettern. Under nio säsonger i A-laget gjorde han 250 seriematcher och 191 mål. Ola var framgångsrik, träningsvillig och ambitiös men inte lika angelägen som andra att spela i elitserien. Ola avböjde alla de lockande anbud han fick från storklubbarna.

– Jag har aldrig varit särskilt intresserad av det ekonomiska. För mig är det viktigare att ha den rätta känslan för den förening jag spelar för. Så det närmaste jag kom elitserien var när Huddinge var uppe och kvalade och vi förlorade mot Skellefteå i sudden death i femte och avgörande matchen.

Men till sist blev det ändå Djurgården för svårflirtade Ola:

– Jag fick ett anbud från Djurgår'n och när jag tyckte att Huddinge visade ett svalt intresse när mitt kontrakt gått ut, så tog jag chansen. Dels blir jag 27 år i november och dels så kände jag flera av spelarna i Djurgår'n. Dessutom har jag haft både 'Putte' Carlsson och Lasse Falk som tränare i Huddinge. Så det kändes rätt att välja Djurgår'n.

Ola valde Djurgår'n liksom hans föregångare från Huddinge "Lill-Kenta, Micke Johansson och "Challe" Berglund gjort. Gemensamt för alla dem är ju att de lyckats bra i Djurgår'n.

Farligast i skottsektorn

Vilken typ av spelare är då Ola Andersson? Hans stora plus är spelet i området

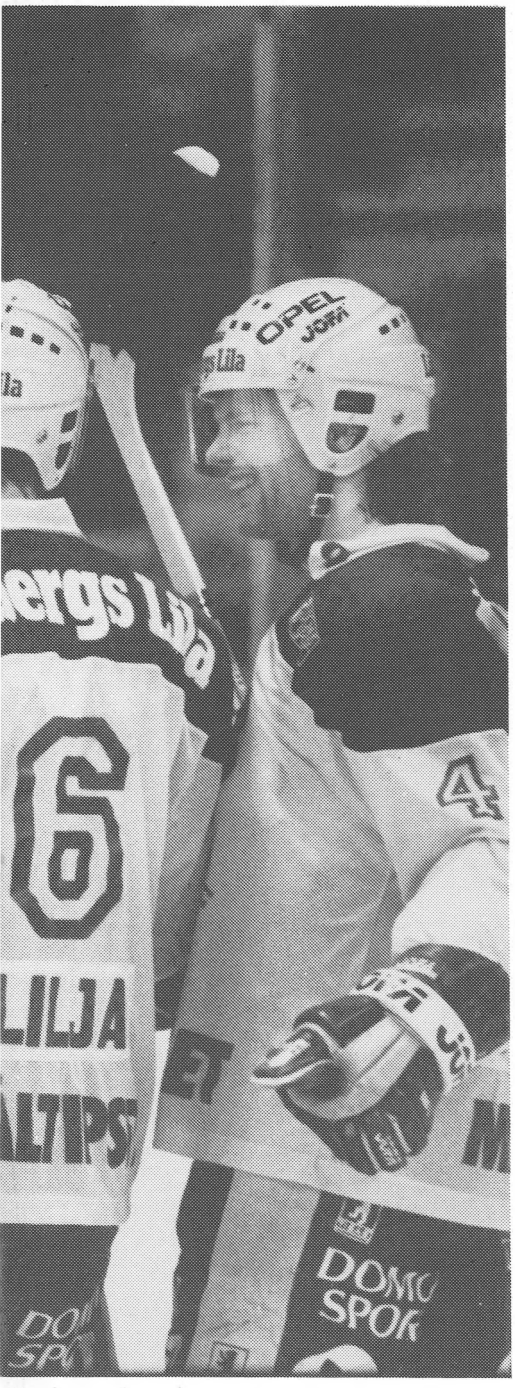

runt motståndarmålet och i skottsektorn. Där är han normalt rapp och farlig. Ola är också en bra skridskoåkare och har ett bra skott. Han är inte den typen av spelare som blundar när han skjuter utan försöker istället lägga pucken där det finns en öppning. En irrationell spelare som ofta gör oväntade saker. Det var främst dessa egenskaper som gjorde Ola till skyttekung i Huddinge. Men när han fick spela ihop med Kenta Nilsson i Djurgården, så fick Ola ta på sig en lite annorlunda uppgift.

– Kenta gjorde det han var suverän på och vi andra fick istället gå på mål och ta bort backarna och styra puckarna för att skapa utrymme för Kenta. Själv tycker jag dock att jag kan vara rätt smart när jag står där framför mål. För som Lasse Falk brukar säga, så handlar det mycket om smartness att stå där, säger Ola.

Det blev alltså Ola som fick bädda för Kenta, men egentligen är Ola mer en spelartyp som förutsätter att andra bäddar för honom.

– Helst spelar jag ihop med en åkstark spelare och god tekare med bra passningsegenskaper. Jensa Öhling är en sådan spelare. Han kan åka sönder vilket försvar som helst och skapa lägen för avslutare som jag. Jag tycker vi kompletterade varandra bra när vi spelade ihop, säger Ola.

Tittar man på Olas svagheter så är det markeringsspelet och spelet utan puck i den egna zonen. Själv menar Ola att han är en för offensivt tänkande forward för att vara riktigt bra i spelet i den egna zonen.

Ovanlig hockeyspelare

Ola har även fått en del uppmärksamhet utanför rinken. Det har han fått genom sitt arbete som socialsekreterare. Sedan 1986 har han varit verksam ute i Huddinge som är landets mest brottsbelastade polisdistrikt. Före det arbetade Ola med gravt synskadade. Och trots hockeyn arbetar han minst 40 timmar i veckan. För Ola finns det också andra samtalsämnen än hur man gör ett uppspel. Han har ett starkt socialt engagemang när det gäller att ställa upp för andra som hamnat lite snett i tillvaron. Och många av referensramarna i det sociala arbetet har Ola hämtat från idrotten.

– Precis som inom idrotten handlar mitt jobb mycket om laganda, disciplin, ansvar och inte minst respekt för andra människor och deras situation.

Ola kan kanske bättre än andra intyga idrottens sociala uppgift och han vill framhålla betydelsen av allt det ideella arbete som utförs i alla småföreningar.

– Den sociala uppgift alla de utför är minst lika viktig som de spelare de får fram och som en dag kanske hamnar i en elitklubb. Vägen till eliten är minst lika viktig som att en dag befinna sig där.

Bättre och bättre

Ju längre säsongen led, desto bättre gick det för Ola. Han vågade hålla i pucken och började alltmer lita på sig själv. Speciellt minns vi hans avgörande mål i den tredje finalmatchen, i Globen, mot Leksand. Med en avig backhand bakom ryggen satte Ola pucken bakom Peter Åslin. En fräckis! Det var sådana mål som Ola gjorde i Huddinge och det var roligt att han även fick visa det för sin nya hemmapublik.

Även om Ola är nöjd med sina insatser efter jul, så tror han att han har mer att ge.

– Om jag börjar nästa säsong från den nivå jag avslutade denna, och jobbar vidare med de bitar jag kan förbättra, så bör jag bli bättre nästa år.

För Ola Andersson hade fjolårssäsongen en början i moll och en final i dur. För visst var det en härlig känsla för alla djurgårdare att uppleva SM-guldet och se spelarna, iförda guldhattar, lyfta SM-bucklan mot skyn uppe i Leksand. DJURGÅRDARENS redaktion lyfter på sin rödgulblåa hatt för en fantastisk insats av vårt hockeylag. Och inte minst lyfter vi den för Ola Andersson.

Störst i stan på Volkswagen och Audi!

Oavsett vilka krav du ställer — kan du tänka dig ett bättre urval än V.A.G. Centers hela modellprogram. Allt från Polo till Audi Quattro. Välkommen!

V.A.G Center Audi

Lindhagensplan Tel 08-57 25 00

Övriga verkstäder:

HÄSSELBY Kvarnhagsgatan 4 08-38 01 40
ULVSUNDA Ulvsundavägen 132 08-26 28 55
ÖSTERMALM Fiskartorpsvägen 22 08-24 26 60

DJURGÅRDSGULD OCKSÅ i POJK-SM

Det var inte bara Djurgårdens lag i elitserien som blev svenska mästare söndagen den 19 mars i år. Även föreningens pojklag, dvs grabbar födda 1973, kan numera titulera sig svenska mästare i ishockey 1989.

– Grabbarna har gjort en fantastisk säsong. Vi har spelat ett 70-tal matcher tillsammans och varit på is vid ytterligare ca 130 (!) tillfällen, berättar lagledaren Jan Lundgren.

Laget vann SM-slutspelet för pojklag i Örnsköldsvik samma helg som Djurgårdens A-lag besegrade Leksand med 6–1 i den fjärde och sista SM-finalen.

– Vi slog Färjestad i finalen med 6–3. På vägen dit slog vi Hammarby i semifinalen med 12–1!

– Dessutom vann vi St Erikscupen för vår åldersklass och kom fyra i den B-juniorserie, som vi spelade, trots att våra killar egentligen var för unga, berättar Janne.

Förutom Jan Lundgren har DIF:s A-pojkar elit letts av tränaren kenneth Michaelsson, sonen Mats, som assisterat pappan, samt materialförvaltaren Lars-Eine Signell.

• *GLADA DIF-GRABBAR efter segern i SM-finalen med 6–3 över Färjestad. Den 19 mars var verkligen en stor dag för Djurgår'ns hockey.*

Laget har varit tillsammans sedan 2 maj förra året. Men det var först i augusti man började träna på is.

– Just träningstiderna är vårt största problem. Vi får ofta sena kvällstider, efter 21.00, till vårt förfogande och det kan ju vem som helst räkna ut att det inte är speciellt bra för killar i skolåldern.

Drömmen är följaktligen en egen ishall :

– Jag hoppas det snart skall bli verklighet. Det vore ju helt sagolikt, säger Jan Lundgren.

Och grattis till SM-tecknen, säger DJURGÅRDARENS redaktion.

(Dan Svanell)

MÅLIS FRÅN HAMMARBY

Djurgårdens ishockey hämtar en ny målvakt från Hammarby. Det är 19-årige Joakim Persson som skrivit på för de regerande svenska mästarna.

Unge Joakim, som spelat bl a i juniorlandslaget och som räknas som en av de verkligt stora målvaktstalangerna i landet, får dock "värma upp" i Nacka innan han och Tommy Söderström (i Nacka i fjol) blir ordinarie i A-laget.

Rolf Ridderwall fortsätter att vakta kassen medan fjolårets andremålvakt Mats Ytter, flyttar sina bopålar till Västerås för fantomspel i kassen i det laget.

DIF-START MOT BRYNÄS

Den 24 september drar elitserien igång igen. Vårt eget svenska mästarlag, iförda nya dräkter, börjar borta mot Brynäs.

Inte förrän den 5 oktober spelar Djurgår'n i Globen – innan dess pågår EM-slutspelet i volleyboll där. och både **Djurgården** och AIK får finna sig i en tillfällig "förvisning" till gamla "Hovet".

September

24: HV 71–Leksand, AIK–Skellefteå, Södertälje–MoDo, Färjestad–Luleå, Frölunda–Västerås, Brynäs–**Djurgården**.
28: **Djurgården**–Frölunda, Västerås–Färjestad, Luleå–Södertälje, MoDo–AIK, Skellefteå–HV 71, Leksand–Brynäs.

Oktober

1: HV 71–MoDo, AIK–Luleå, Södertälje–Västerås, Färjestad–**Djurgården**, Frölunda–Brynäs, Skellefteå–Leksand.
5: Brynäs–Färjestad, **Djurgården**–Södertälje, Västerås–AIK, Luleå–HV 71, MoDo–Skellefteå, Leksand–Frölunda.
8: HV 71–Västerås, AIK–**Djurgården**, Södertälje–Brynäs, Färjestad–Frölunda, MoDo–Leksand, Skellefteå–Luleå.
12: Frölunda–Södertälje, Brynäs–AIK, **Djurgården**–HV 71, Västerås–Skellefteå, Luleå–MoDo, Leksand–Färjestad.
15: HV 71–Brynäs, AIK–Frölunda, Södertälje–Färjestad, Luleå–Leksand, MoDo–Västerås, Skellefteå–**Djurgården**.
19: Färjestad–AIK, Frölunda–HV 71, Brynäs–Skellefteå, **Djurgården**–MoDo, Västerås–Luleå, Leksand–Södertälje.
22: HV 71–AIK, **Djurgården**–Leksand, Brynäs–Västerås, Luleå–Frölunda, MoDo–Färjestad, Södertälje–Skellefteå.
24: HV 71–Färjestad, AIK–Södertälje, Västerås–Leksand, Luleå–**Djurgården**, MoDo–Brynäs, Skellefteå–Frölunda.
26: Södertälje–HV 71, Färjestad–Skellefteå, Frölunda–MoDo, Brynäs–Luleå, **Djurgården**–Västerås, Leksand–AIK.
31: **Djurgården**–Brynäs, Västerås–Frölunda, Luleå–Färjestad, MoDo–Södertäl-

je, Skellefteå–AIK, Leksand–HV 71.

November

2: HV 71–Skellefteå, AIK–MoDo, Södertälje–Luleå, Färjestad–Västerås, Frölunda–**Djurgården**, Brynäs–Leksand.
5: Brynäs–Frölunda, **Djurgården**–Färjestad, Västerås–Södertälje, Luleå–AIK, MoDo–HV 71, Leksand–Skellefteå.
9: HV 71–Luleå, AIK–Västerås, Södertälje–**Djurgården**, Färjestad–Brynäs, Frölunda–Leksand, Skellefteå–MoDo.
19: Frölunda–Färjestad, Brynäs–Södertälje, Leksand–MoDo, Västerås–HV 71, Luleå–Skellefteå.
21: **Djurgården**–AIK.
23: HV 71–**Djurgården**, AIK–Brynäs, Södertälje–Frölunda, Färjestad–Leksand, MoDo–Luleå, Skellefteå–Västerås.
26: Färjestad–Södertälje, Frölunda–AIK, Brynäs–HV 71, **Djurgården**–Skellefteå, Västerås–MoDo, Leksand–Luleå.
30: HV 71–Frölunda, AIK–Färjestad, Södertälje–Leksand, Luleå–Västerås, MoDo–**Djurgården**, Skellefteå–Brynäs.

December

3: AIK–HV 71, Skellefteå–Södertälje, Färjestad–MoDo, Frölunda–Luleå, Västerås–Brynäs, Leksand–**Djurgården**.
6: Södertälje–AIK.
7: Färjestad–HV 71, Frölunda–Skellefteå, Brynäs–MoDo, **Djurgården**–Luleå, Leksand–Västerås.
10: HV 71–Södertälje, AIK–Leksand, Västerås–**Djurgården**, Luleå–Brynäs, MoDo–Frölunda, Skellefteå–Färjestad.

FRAMGÅNG i SLALOM

Trots urusla träningsförhållanden, det fanns ju ingen snö, lyckades det Djurgårdens slalomåkare Jonas Almkvist att ta hem en mycket hedrande andra plats i sprint-slalomtävlingen (modell Hermann Nogler) i den avslutande deltävlingen av Flygvapnets stora Viggen-cup.

Jonas blev tvåa efter Sundsvall lovande Anders Andersson.

Djurgårdaren skall återkomma till föreningens olika former av skidmatadorer.

(Janne Bengtsson)

LENA ÄR SENIOR, INTE JUNIOR

Lena Lindberg är en välkänd djurgårdskonståkare, konstaterade vi i förra numret av Djurgårdaren. Men inte tillräckligt välkänd, tydligen, eftersom Lena presenterades som junior. Lena är **senior**, vilket är mycket bättre och härmed är rättat.

INGEN 'PÄRLA' ELLER KENTA I NYA DRÄKTER

Djurgårdens byter dräkt. Den löfbergslila dräkten försvinner och den gamla blå-röd-gula tas åter till heders. Det blir inga jokrar eller kaffepaket runt emblemet, utan bara en lagerkrans, precis som det skall se ut.

Stefan Perlström tackar för sig efter sitt andra SM-guld med Djurgården. Stefan, som spelat i föreningen i tolv år (och som utförligt presenterades i tidningens förra nummer) väljer att varva ner i moderklubben Falun. Där blir Stefan f ö klubbkamrat med en annan fd Djurgårdare, Anders Kallur, som nu håller posten som sportchef i masklubben.

Också artisten Kenta Nilsson lämnar guldlaget. Kenta tycker att resorna från hemorten Nynäshamn till Stockholm blir för jobbiga och flyttar istället utomlands med familjen, till Schweiz eller Italien, vilket är i skrivande stund inte klart.

Från Schweiz återkommer två nygamla profiler till Djurgården: "Super-Mats" Waltin och "Lill-Kenta" Johansson. De skall vi återkomma till.

(Janne Bengtsson)

SKIFS BLEV DJURGÅRDARE PÅ HOCKEYNS GULD-FEST

● *DJURGÅRDARE idag, om än motvilligt. Masen Björn Skifs, invald på guldfesten.*

"OK, nu tog vi dom,
nu tog vi dom,
knäckte Brynäs,
fick Leksand på fall
å-ååh, å-ååh, Djurgår'ns plats
den är överst på pall"

Denna, av Åke Strömmer specialkomponerade text till känd melodi, ljöd i ett av Djurgår'ns Hockey fullsatt Börsen, när laget firade seriesegern och SM-guldet.

Allsången leddes av Janne Viktorsson, som visade en oanad scenisk talang och denna kväll gav mästersångaren Håkan Södergren själv, en oväntat hård konkurrens som försångare.

Sedan ordföranden Åke Bergdahl utbringat en skål för Djurgårdens IF var det dags för Ulf Elfving att ta över. Först vid intervjumikrofonen var herr sportchefen själv, "Putte" Carlsson. Intervjun hann dock knappt börja innan Håkan Södergren plötsligt dök fram ur draperierna och klippte av "Puttes" slips. Enligt Håkan var detta av ren omtanke och med hänsyn till den eldfara "Puttes" syntetiska slips utgjorde i värmen från alla de strålkastare som riktades mot scenen. "Putte" tröstades dock av Ulf Elfving som påminde om att längden inte alltid betyder så mycket.

Efter "Putte", Lasse Falk och Tommy Boustedt, var det dags för Elfving att fråga ut alla guldhjältarna, från nr 1 Rolf Ridderwall till nr 29, Ola Andersson. Dessa mästare som vi i vanliga fall brukar se stå uppställda, iförda hockeymunderingar, på Globens blå linje, stod nu plötsligt uppradade på Börsens scen i sina bästa gåbortskostymer. Men de var inte ensamma. På scenen och bland publiken fanns också alla de andra som på olika sätt varit delaktiga i guldet, bidragit s a s i det tysta. Ingen glömdes bort, alla var guld värda.

Inte minst tackades huvudsponsorerna Löfbergs Lila och Tipstjänst för ett gott samarbete och Anders Löfberg och Lars-Gunnar Björklund fick av Åke Bergdahl motta varsin tavla av guldlaget. Den alltid slagfärdige Lars-Gunnar tackade genom att kliva upp i predikstolen och påminna de närvarande, och säkert redan frälsta, i församlingen om Djurgårdens tre första budord:

● Första budet: Djurgården har alltid varit bättre AIK.
● Andra budet: Djurgården är bättre än AIK.
● Tredje budet: Djurgården kommer alltid att vara bättre än AIK.

På menyn denna kväll stod, förutom mat och dryck, även gnistrande show med Björn Skifs i högform. Och som alltid när Djurgår'n är i farten drevs tempot upp och blev till slut så högt att Björn missade djurgårdsfärjan.

Som den sportsman leksingen Björn är gratulerade han Djurgården till SM-guldet. Som tack för sin show belönades Björn med ett medlemsskap i Djurgår'n. Så fick Björn också en djurgårdströja, som publiken till slut fick honom att ta på sig.

Med eller utan avklippt slips var det en härlig guldafton – en riktig höjdarkväll.

(Ralf Gustavsson)

Pricks Försäljnings AB, Hantverkargatan 4, 818 00 Tierp. Telefon 0293-126 00

TJEJEN SOM SK

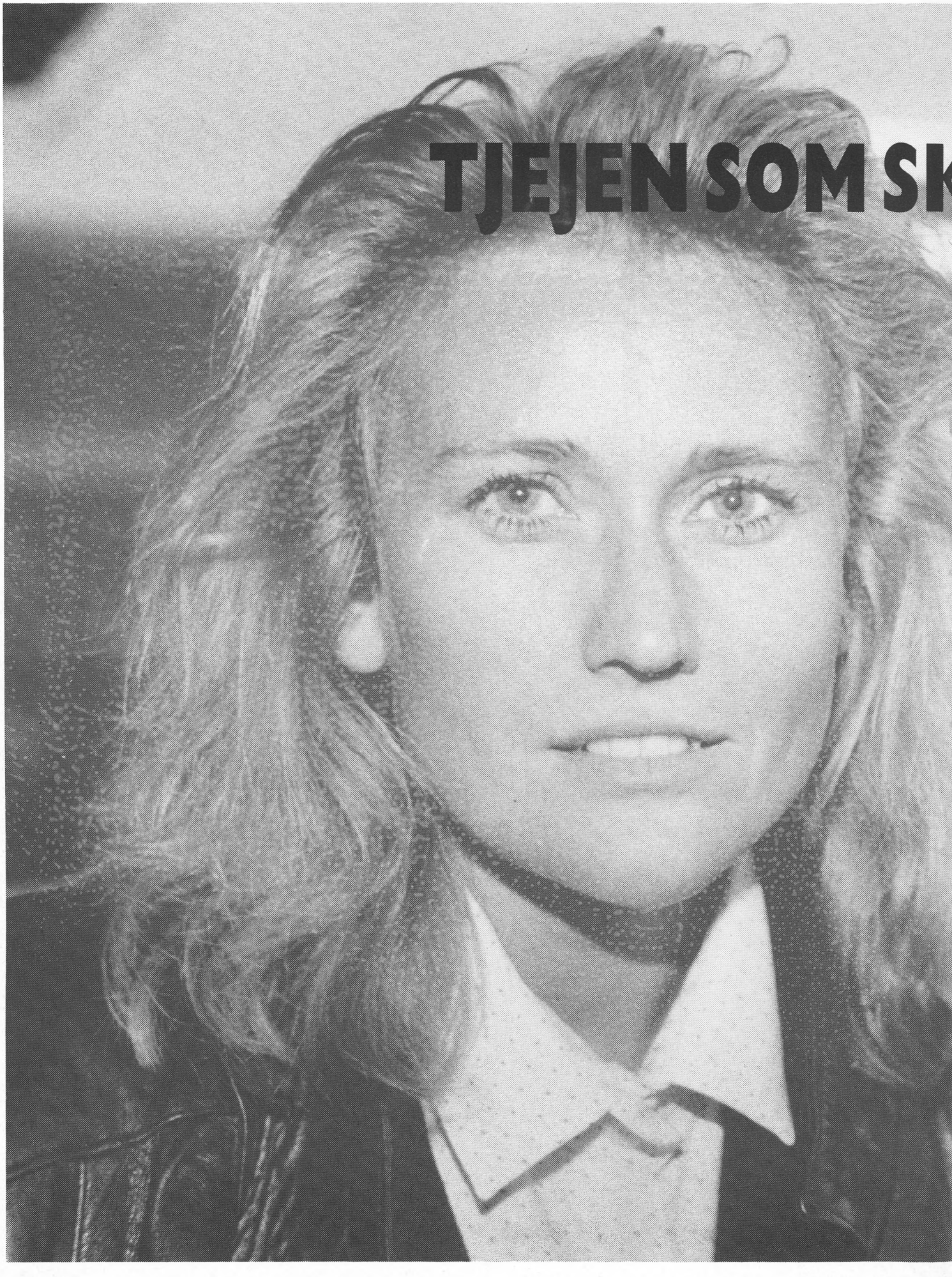

KALL SÄLJA DJURGÅR'N

Det här ansiktet tillhör Marie Forsberg, säljare i DIF AB och en av dem som skall se till att föreningen aldrig mer kommer att stå vid konkursens brant. Sedan två år finns DIF AB, ett kommersiellt bolag som i sig var en pionjärinsats i svensk idrottsrörelse.
— Vi ville dra en klar skiljelinje mellan den ekonomiska och den idrottsliga verksamheten, säger bolagets Vd Rolf Rosenberg.

Av DAN SVANELL

Rolf Rosenberg har hjälp av tre säljare, Marie Forsberg, Hasse Swedberg och Rolf Widström, i de allt större uppdrag även utanför föreningens verksamhet som bolaget nu får.

När Djurgårdens IF beslutade att bilda aktiebolag, som ett led i den ekonomiska rekonstruktionen sommaren 1987, var det en pionjärinsats i svensk idrottsrörelse:

– Vi ville ju inte hamna i samma ekonomiska trångmål som tidigare, säger Rosenberg som också är Djurgårdens kanslichef.

Idag, knappt två år efter bolagsbildandet, visar det sig att åtgärden var en succé. Flera andra idrottsföreningar, bl a tvillingklubben och arvfienden AIK, har kopierat "Stockholms Stolthets" idé.

– Många olika idrottsledare har varit i kontakt med mig för att få veta mer om bolagsbildningen. Och vad gäller Djurgårdens IF har jag enbart goda erfarenheter, säger Rosenberg

Överskott

Företaget sålde reklam för drygt tio miljoner kronor 1988, mot budgeterade åtta miljoner. Det ekonomiska resultatet för 1988 gav därför ett överskott på några hundratusen kronor.

– Med tanke på att 1988 var bolagets första verksamhetsår, är det resultatet att betrakta som mycket gott och betydligt bättre än vad vi räknat med.

När föreningen bildade Djurgårdens IF DIF AB, som är bolagets officiella namn, var motivet att dra in pengar till Djurgårdens olika idrottsliga grenar.

– Huvudsyftet var att sälja Djurgården och framförallt då föreningens elitlag. men redan då förklarade vi att vi inte var främmande för att åta oss andra kommersiella uppgifter under förutsättning att de inte kolliderade med föreningens intressen.

Ett sådant externt uppdrag är att DIF AB förhandlat till sig reklamrättigheterna för årets stora friidrottsgala, DN-galan, på Stockholms Stadion.

– Dessa uppdrag ger föreningen en solid ekonomi att bygga vidare på. Inom en snar framtid hoppas vi också kunna ge utdelning till våra aktieägare, säger företagets vd Rolf Rosenberg vidare.

Anställda säljare

Förutom verkställande direktören Rosenberg, som delar sin tid mellan föreningen och bolaget, är ytterligare tre personer anställda: Marknadschefen Hasse Swedberg samt säljarna Marie Forsberg och Rolf Widström.

Ca tre fjärdedelar av inkomsterna på att sälja DIF:s matcher i olika sammanhang, tillfaller föreningen. Dessutom har bolaget köpt rättigheterna till Djurgårdens emblem och färger för 25 år framöver.

– En bra ekonomi för bolaget borgar för en solid ekonomi i föreningen, konstaterar Rolf Rosenberg, som poängterar att det numera går en glasklar skiljelinje mellan den kommersiella verksamheten och den idrottsliga i Djurgården.

Inga lån

Eftersom aktiebolagslagen ställer hårdare krav på hur en verksamhet sköts och drivs, beslutade DIF-ledningen att lägga hela den kommersiella biten hos DIF AB medan den idrottsliga ligger kvar inom Djurgårdens IF.

– På det viset garanterar vi att misstag liknande de som gjordes i början och mitten av 80-talet inte upprepas. Bl a tillåts inte föreningen ta upp några som helst banklån utan att bolaget deltagit i beslutet, säger Rolf Rosenberg.

När Djurgården erbjöd sina medlemmar och andra intresserade att köpa aktier, var intresset mycket starkt. Av de tillgängliga 3 000 aktiepaketen såldes drygt 2 000 till ett värde av mer än fem miljoner kronor.

– Det finns ännu idag intresserade som ringer och undrar om det inte går att köpa aktier i Djurgår'n. Så vem vet, det kanske blir en nyemission så småningom.

DIF AB har en egen styrelse som består av flera välkända företagsledare från etablerade börsbolag och storkoncerner. Men alla har dessutom ett genuint idrottsintresse och framförallt då för Djurgården.

Föreningens inflytande i bolaget garanteras bl a av att överstyrelsens ordförande Jan-Peder Norstedt är en av bolagets styrelsemedlemmar.

GE KROPPEN EN ÄRLIG CHANS

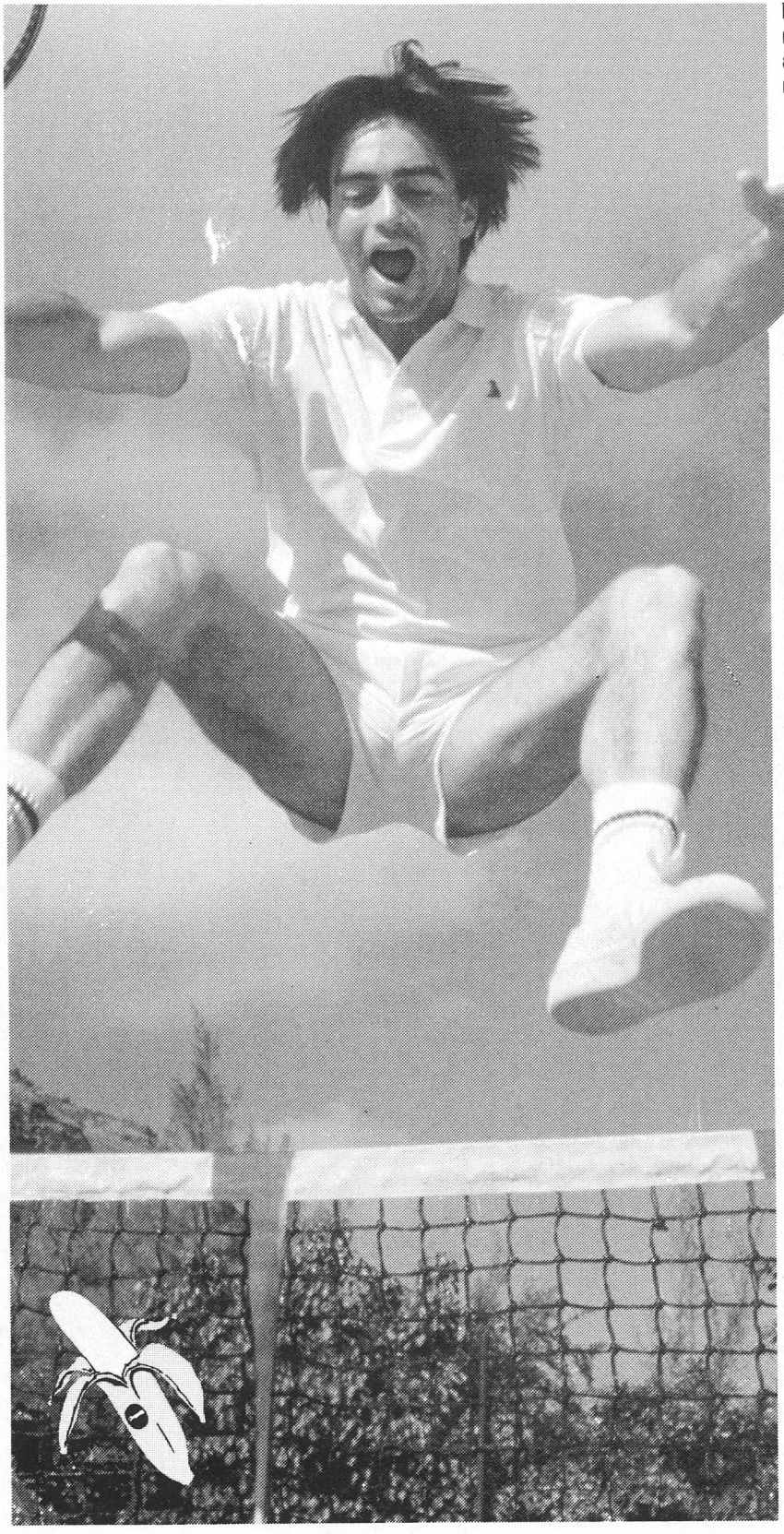

Det hjälper inte om Du tränar mer men äter fel. Rätt kost är en del av träningen, både för proffs och moti- onsidrottare.

Men kosten skall ha olika sammansättning beroende på vilken typ av idrott man sysslar med. Uthållighet, styrka, snabbhet, koordination och mycket annat, varierar beroende på idrottsgren.

Chiquita bananer är en bra sportfrukt. Den innehåller bl a mycket kalium och magnesium, B-vitaminer och snabb energi. Chiquita kan vara ett viktigt inslag i kosten.

För att ge mer allsidiga råd kring kost och motion har Chiquita varit sponsor för en bok som heter FÖR BÄTTRE ÄTANDE. I den finns särskilda råd för varje typ av idrott.

☐ **Ja tack. Skicka boken FÖR BÄTTRE ÄTANDE (106 sidor) med kostråd för olika idrotter och om hur man skall äta för att bygga upp kroppen på rätt sätt.**

Boken skickas mot postförskott. Pris inklusive porto 48:-

Namn: .....

Adress: .....

.....

Postadress: .....

.....

Skickas till AB Banan-Kompaniet, Box 27294, 102 53 Stockholm.

Chiquita®

SPORTFRUKTEN

• *FEM MEDLEMMAR i Mitas fotbollsfamilj. Övan Djurgården (representerat av Nicklas Karlström). Th ovan ifrån Waldorf Mannheim (Peter Lux), Atletico Madrid (Baltazar de Morais), Independiente (Claudio Marangoni) och Como (Dan Corneliusson).*

NU ÄR DJURGÅRDEN EN DEL I MITAS STORA FOTBOLLSFAMILJ

Av JANNE BENGTSSON

Ett guldkontrakt.

Bara nu inte Djurgår'n ramlar ur allsvenskan.

För då upphör det att gälla.

Det är villkoren för det sponsorsavtal Djurgården skrivit med kopieringsföretaget Mita, och som gäller i tre år.

– Det är ett avtal med ömsesidigt intresse, säger Mitas vice Vd Pär Eriksson.

I korthet omfattar avtalet följande:

● Mita sponsrar Djurgården med 1,4 miljoner kronor årligen, totalt 4,2 miljoner, för att få ha sin logotype på klubbens dräkt. Reklamen är "ren", d v s djurgårdsspelarna behöver inte riskera att se ut som annonspelare med massor av olika små reklambudskap över hela kroppen.

● Djurgården rustar upp sin administration och sina lokaler genom att från Mita "återköpa" utrustning för 100 000 kronor per år.

● I samband med matcherna ställer Djurgården med folk som informerar om föreningens avtal med Mita, och upplåter utrymme åt företaget för att informera om sin verksamhet och sina produkter. Mita får 50 biljetter till varje match, hemma som borta.

● Om Djurgården ramlar ur allsvenskan, kan avtalet sägas upp med omedelbar verkan.

– Vi valde inte Djurgår'n för att vi älskar just den klubben, utan därför att Djurgården i fjol var landets bästa bortalag, omtalar Pär Eriksson.

Djurgården "rodde hem" Mita-avtalet i konkurrens med IFK Göteborg och Malmö FF.

Mitachefen fortsätter:

– Namnet Djurgården har sug, enkelt kan det uttryckas så här: det är en betydligt större sak i Malmö när Djurgår'n reser dit för att spela mot MFF, än vad det är i Stockholm när Malmö kommer hit för att spela. Det är nå't visst med Djurgår'n.

Utanför avtalet kan Mita också tänka sig att utbilda och anställa spelare från det blårandiga fotbollslaget. Men, understryker Pär Eriksson.

– Inte för att de är djurgårdare, utan för att de är bra som yrkesmän. Vi skulle aldrig anställa någon som inte klarar jobbet.

Avtalet gör Djurgårdsfotbollen till medlem av en stor familj av åtta lag i Europa och världen. De sju lagen i Europa är Como (Italien), Waldorf Mannheim (Västtyskland), Atletico Madrid (Spanien), Aston Villa (England), Haarlem (Holland), Cain (Frankrike) och nu också svenska Djurgårdens IF. Utanför Europa finns Mita-logotypen på spelarna i argentinska Independiente.

– Vi har funderat på att ordna en turnering mellan de olika lagen, berättar Pär Eriksson. Den skulle t ex kunna arrangeras i samband med någon av våra världskongresser.

Mita är ett världsomspännande företag med ursprung i Japan.

MALIN SWEDBERG
Djurgårdens IF

Foto: BJÖRN TILLY

DIF:s FOTBOLLSTJEJER

Av JANNE BENGTSSON

Eva Nilsson är unik.

Nästan.

Hon är nämligen tjej och tränare i damallsvenskan.

den sorten finns det bara två av, Eva och en kollega i värmländska Mallbacken.

Damfotbollens tränaravdelning är nämligen ännu i hög grad en manlig angelägenhet.

Så är det t o m i Djurgår'n där Gordon Rönnberg har huvudansvaret, men där Eva Nilsson är en synnerligen verksam del i laget.

– Det är väl så att många tjejer inte tar ansvar för fotbollen, när de slutar som aktiva så lägger de av helt. Och föreningarna själva suger inte tag i tjejerna. Det är naturligtvis en brist. Och kanske är det så att tjejerna tror att de inte kan, säger Eva Nilsson.

Som alltså själv bevisar att de kan. Och som Djurgården fått tag på via Norsborg, där Eva spelade för nio år sedan, när en trafikolycka brutalt satte stopp för den karriären.

– Jag skadade benet och kunde inte fortsätta spela.

Så via Norsborg och Tyresö gick vägen till Djurgården, en spännande utmaning:

– Jag har ju aldrig varit med på en så hög nivå, berättar Eva. Det är skönt att ha en rutinerad tränare som Gordon att lita till. Och så alla jättebra tjejerna förstås, hela laget. De tar verkligen ansvar och har stöttat mig enormt fint. Givit mig en chans att komma in i det här.

Spännande framtid

Eva Nilsson har framtiden för sig. Frågan är bara: Vilken framtid? Kanske rent av som huvudansvarig tränare för Djurgår'n om några år?

– Får jag några år på mig, så jag vet om jag klarar av det, så varför inte.

En av tjejerna i DIF-laget som stöttat Eva heter Malin Swedberg, värd att uppmärksamma också för att honom blivit den första landslagstjejen från Stocvkholm på många år.

– Malin är bra på så många sätt, förklarar Eva Nilsson. Bra i fotboll men också ödmjuk som människa. Hon har den rätta inställningen helt enkelt. Även om det går tungt har Malin ändå krafter att försöka uppmuntra de andra tjejerna.

Själv beskriver sig fotbollslandslagets senaste stockholmstjej som "glad, öppen och tycker det mesta är kul".

Hon skrattar ofta, har långt brunt hår, ringar på fingrarna där naglarna är målade läckert röda – Malin Swedberg är en fotbollsstjej i tiden.

Hon jobbar som datakonsult, delar en etta i Mälarhöjden med pojkvän och katten Trasan, och ser ut som vilken tjej som helst.

Den som möter Malin på gatan tror knappast att hon är en fotbollstjej i sverigeliten:

– Nä, och om jag sitter på krogen och dricker ett glas vin och nå'n frågar vad jag sysslar med så svarar jag att jag dansar jazzbalett. Det är ändå ingen som tror att tjejer kan lira fotboll.

Stöttepelare

Men Malin kan. Malin är en av stöttepelarna i Djurgårdens hårdsatsande damfotbollslag, nya i allsvenskan i år men inställda på en bra placering. Laget har tillförts en rad nya spelare, men Malin är definitivt inte en av dem.

– Nej, skrattar hon, jag har lirat i Djurgår'n se'n jag var tolv. Och nu är jag 20, så det är några år.

Det åttaåriga slitet, mestadels på mittfältet, belönades nyligen med en plats i landslaget mot Frankrike, den första stockholmstjejen på länge i blågult. Och historien om hur det hela gick till lockar Malin till nya skratt:

– Jag fick veta på träningen att jag blivit uttagen, och att Gunilla (Pajkull) ringt till klubben. Till mig ringde ingen, men när jag kom hem låg det en flygbiljett till Frankrike i lådan. Och då förstod jag ju att det var sant.

Fotboll på allvar

Malin Swedberg kom till Djurgården som 12-åring, sedan föräldrarna som båda är anställda av klubben, fixat plats för henne hos tränaren och altmeistern Werner Löwenthal. 15 år gammal var det dags att debutera i A-laget. Och se'n hände inte så mycket mer:

– Då fattade man ju inte hur allvarligt det var med fotboll, så jag stack på semester till Cypern med några kompisar.

Tränaren Jörgen Lindman blev, som Malin uttrycker det, "inte glad" och brukar än idag pika Malin för det. Fast nu har hon ju växt upp och begriper det här med idrottens allvar.

– Ibland frågar man sig om fotbollen är värd allt slit, att aldrig kunna åka bort på helgerna, all träning. Och svaret blir alltid att den är värd allt, säger Malin. Nu är jag ju så van vid träningen, så frågan är väl vad man skulle ta sig till om den inte fanns.

Och så är det kompisarna, förstås. Djurgårdstjejerna umgås också utanför planen, och Malin talar gärna om den berömda "Djurgårdsandan":

– Vi har ju fått tjejer från andra lag, och de kan ju berätta om hur det är. Visst finns det en speciell Djurgårdsanda.

På mellanhand

Men anda eller inte – i Djurgården, precis som i andra klubbar med mer än damfotboll på programmet, kommer tjejerna lite på mellanhand. Malin är lite

UPPE FÖR ATT STANNA

• *SUCCE ELLER VAD för Djurgårdens fotbollstjejer, här representerade av Rosemarie Andersson, tränaren Eva Nilsson och landslagstjejen Malin Swedberg.* FOTO: TOMAS ONEBORG

resignerad, hon accepterar att det är tjejernas uppgift att få in pengar genom att sälja lotter och dra in egen reklam.:

– Tycker ändå inte att det är orättvist, vi ger ju inte mycket pengar i utbyte. Och vi måste ju acceptera att damfotbollen har den status den har, även om vi också måste jobba för att höja statusen. Och visst går det framåt. I fjol fick vi bara skobidrag, i år får vi två par skor om året. Inte illa, säger hon och tänker lite på hur föreningens framgångsrika herrlag har det.

Och så skrattar hon och ger ett exempel:

– När jag sökte jobb på resebyrå – vi får söka jobben med killarna bara får dem – berättade jag att jag spelade allsvensk fotboll och tränade en hel del. Jag fick direkt frågan om jag inte kunde träna enbart på helgerna, och då förstod jag att det här jobbet inte var nå't för mig.

– Det bara är så, säger hon, att fotbollstjejer inte tas på riktigt allvar.

Ännu!

För det är definitivt dags att ta fotbollstjejen Malin Swedberg på allvar.

FOTNOT: Här är djurgårdstjejernas program i sommar och höst. Alla matcher spelas på Hjorthagen, tiderna inom parentes. Observera också att det går att heja fram DIF-tjejerna i bortamatchen mot Hammarby på Kanalplan.

23 jul: Brage–DIF
29 jul: (15.00) DIF–Malmö FF
5 aug: Öxabäck–DIF
12 aug: (15.00) DIF–Strömsbro
23 aug: (18.30) Hammarby–DIF
26 aug: (14.00) DIF–Gais
31 aug: Gideonsberg–DIF
9 sep: Mariestad–DIF
16 sep: (15.00) DIF–Mallbacken
24 sep: Trollhättan–DIF
30 sep: (15.00) DIF–Jitex

BOKLÖV & STENMARK I ALL ÄRA...

Alla något så när idrottsintresserade människor har lagt märke till backhoppningens uppsving här i landet. Givetvis är det en följd av Janne Boklövs framgångar.

Men vad få känner till är att det faktiskt var Djurgårdens IF som drog igång backhoppandet här i landet. Djurgår'n spelade också länge rollen som en av de ledande klubbarna inom sporten.

. . . MEN VI VAR FÖRST!

Av MATS WICKMAN

Under slutet av 1800-talet fanns ännu unionen mellan Sverige och Norge, och redan då intresserade sig norrmännen för backhoppningen. Så det norska gardet i Sverige, som höll till på Djurgården, ägnade sig åtskilligt åt den här speciella formen av skidåkning. De norska gardessoldaterna inspirerade många ungdomar som var bosatta i djurgårdsstaden att

• *TVÅ PLUS TRE av dagens och gårdagens hjältar. Janne Boklöv från Koskullskulle i Norrbotten och Ingemar Stenmark från Tärnaby i Västerbotten är väl OK, men djurgårdarna var faktiskt först. Fr.v Harald Hedjersson, SM-vinnare i slalom 1937, Dan Netzell, världsrekordinnehavare i backhoppning 1950 och "Lill-Einar" Olsson, svensk mästare i både backe och nordisk kombination 1910.*

pröva på sporten. Så när Djurgårdens IF bildades år 1891 var skidor – backe och längd – tillsammans med friidrott idrotterna på programmet.

Djurgårdarna tränade och tävlade backhoppning i Sirishofsbacken. De hoppade från Vårdkasberget och landade på Djurgårdsbrunnsvikens is.

Höll inte måttet

Men Djurgården växte snabbt och stadigt som förening och samtidigt utvecklades backhoppningen. Snart höll Sirishofsbacken inte måttet och djurgårdarna flyttade verksamheten till backarna vid Saltsjöbaden och Fiskartorpet.

Till Saltsjöbaden knöts Djurgården tidigt. Redan något år efter att föreningen bildats togs kontakterna med DIF från Saltsjöbadens sida, som ville ha hjälp att utse en lämplig plats för en hoppbacke. Detta gick DIF med på och som tack fick föreningen fritt disponera backen. Dessutom fick alla djurgårdare fri resa på den nystartade järnvägslinjen mellan Stockholm och Saltsjöbaden.

Nackdelen med Saltsjöbadsbacken var att den låg så långt från djurgårdarnas hemtrakter. Därför blev det en tredje backe som kom att få rollen som föreningens hemmabacke: Fiskartorpet.

Där hade det funnits en backe sedan början av 1890-talet, men 1905 stod den första ordentliga anläggningen klar, vilken genast användes flitigt av de entusiastiska djurgårdshopparna. Den ursprungliga backen fanns emellertid kvar och kallades allmänt för "självmördaren...".

Dominerade hoppningen

Djurgården var alltså tidigt ute i hoppbackarna och dominerade sporten i Sverige fram till mitten av 30-talet och var dessutom mycket framstående också i nordiska kombination, dvs kombinerad backhoppning och längdlöpning på skidor.

1910 vann DIF:s "Lill-Einar" Olsson svenska mästerskapet i såväl backhoppning som nordisk kombination, detta i den allra första mästerskapstävlingen som hölls. Sammanlagt erövrade "Lill-Einar", som namnet till trots var den stora djurgårdsprofilen under den här tiden, 16 SM-tecken och är tillsammans med brottaren Edvin Vesterby den som tagit flest SM-tecken för Djurgården. "Lill-Einar" tog 13 SM-tecken i olika skidsporter och tre i fotboll. Kännetecknande för "Lill-Einar" var att han alltid idrottade i keps, vare sig han åkte läng-

dskidor, hoppade backe eller spelade fotboll.

Andra duktiga backhoppare från denna guldålder var Nils Lind, Menotti Jakobsson och Axel Herman Nilsson. Även boxaren Olle Tandbergs far Olof hoppade backe och gjorde det framgångsrikt: Han vann två SM i nordisk kombination.

I mitten av 20-talet hårdnade konkurrensen. Norrlandsklubbarna började äta upp djurgårdarnas försprång. I Norrland kom nu fram backhoppare som var tekniskt lika skickliga som djurgårdarna, men hade bättre förutsättningar för sporten i omgivningarna – rejäla backar och snörika vintrar.

Stort intresse

Backhoppning var mycket länge en populär sport i stockholmstrakten. 20 000 åskådare på större tävlingar fick ingen att höja särskilt på ögonbrynen. Först under 50-talet började sportens popularitet minska.

– Intresset var mycket stort, bekräftar Bengt Carlqvist, backhoppare på 30- och 40-talen. Hopp på 40-50 meter uppfattades som något verkligt sevärt på den tiden.

Fast vintrarna i Stockholm kunde emellanåt ställa till problem. 1934 arrangerade Djurgården skid-SM i ett snöfattigt Stockholm. Backhoppningen gick att genomföra, men med nöd och näppe. Längdmomentet i nordiska kombinationen var det värre med.

– Vi fick ta oss upp till Rämshyttan för att kunna åka de 18 kilometrarna, minns Bengt Carlqvist.

Bengt var med om att vinna lag-SM i nordisk kombination 1940 och avslutade därmed en lyckosam tioårsperiod för Djurgården. Efter en svacka under senare delen av 20-talet hade föreningen kommit igen 1930 med två SM-segrar och fortsatte sedan i samma stil genom hela decenniet. De klarast lysande djurgåprdsstjärnorna var Holger Schön och Pelle Hennix. I nordiska kombinationen var Harald Hedjersson det stora namnet med sex SM-tecken. Han vann dessutom den första SM-tävlingen i slalom 1937, och blev därmed en föregångare till Ingemar Stenmark...

Världsrekord

Under 1940-talet tappade Djurgårdens backhoppare mark, tog visserligen ett lag-SM 1947, men först 1950 inträffade det som på allvar fäste Sveriges, ja faktiskt hela världens blickar, på Djurgårdens backhoppare. Och främst på Dan Netzell.

Det hela började med att en djurgårdstrupp blev nedbjuden till Västtyskland. Truppen bestod av ett ishockeylag och fyra backhoppare, bland dem Dan Netzell. Väl i Västtyskland – närmare bestämt i Gramisch-Partenkirchen – gjorde djurgårdarna väl ifrån sig och blev inbjudna att provhoppa i en helt ny backe.

– Det var en hel del hysch-hysch kring det där, minns Dan Netzell. Ingen hade sett anläggningen, men det talades om en mammutbacke.

• ÅRET ÄR 1893 och platsen är Skansen. Den bara två år tidigare bildade Djurgårdens Idrottsförening har haft skidtävling, och efteråt radar de tävlande upp sig framför en av skansenstugorna. Det här är en rätt unik bild, för med på bilden, stående längst till vänster i hög hatt, och med högerhanden elegant i fickan, finns nämligen J G Jansson, mannen som grundade vår idrottsförening.

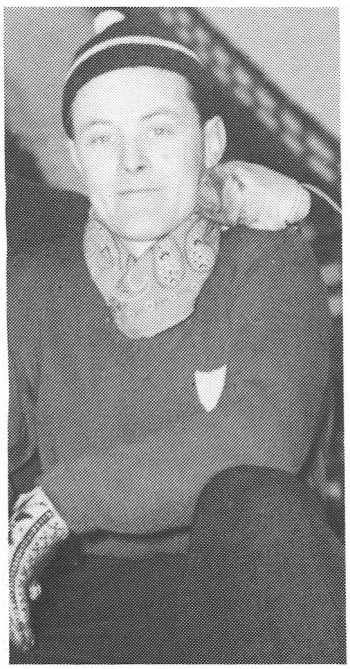

• DAN NETZELL, djurgårdaren som satte världsrekord i Oberstdorf – en prestation som hela världen talade om.

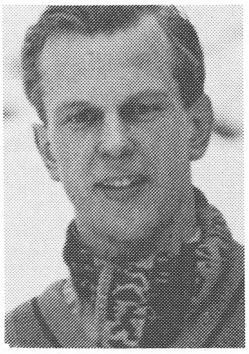

• *BENGT Carlqvist under glanstiden på 30- och 40-talen.*

Djurgårdarna åkte upp till platsen där backen var belägen: Oberstdorf.

– Vi trodde knappt våra ögon, berättar Dan Netzell. Backen var gjord för hopp runt 125 meter. Något sådant hade vi aldrig sett.

Den stora backen gav en högsta fart av 110 km i timmen, något som kändes väl magstarkt för de fyra stockholmarna som brukade komma upp i farter kring 75 km i timmen. Men när inbjudan kom till tävlingen i mammutbacken, ställde ala fyra upp. Det var Vilhelm Hellman, Bengt Jäderholm, Sven Pettersson och Dan Netzell.

Västtyskarna, vana vid alpernas branter, var säkra på att någon av dem skulle hoppa längst. Fast då hade de förstås inte räknat med Dan Netzell. Han hade förbättrat sin teknik och lärt sig hur han skulle få längd på hoppen.

Hemmafavoriten Sepp Weiler ledde tävlingen efter ett suveränt världsrekord, 127 meter, när Dan Netzell fick till ett perfekt hopp och landade långt bortanför både meterskyltarna och längdmätarna. Hoppet var 135 meter, och ett ännu mer suveränt världsrekord. Och givetvis också segerresultat.

Bedriften uppmärksammades oerhört i Sverige, och blev förstasidesstoff i de flesta tidningar.

– Mitt rekordhopp kom i en tid då det inte hände så dramatiska saker i Sverige. Idag skulle det inte blivit samma reaktion, tror Dan Netzell.

Efter Dan Netzells rekordhopp har det varit relativt tyst om djurgårdsprestationer i hoppbackarna. De senaste framgångarna – men förhoppningsvis inte de sista – kom med Christer Karlssons två SM-titlar 1979 och 1980, samt Christers och hans kamraters lagtriumf i SM 1979.

Fnv ligger Djurgårdens backhoppningssektion lågt eftersom den inte har någon ordentlig backe att hoppa i. Fiskartorpsbacken är ju avstängd några år pga en problemfylld ombyggnad och de andra backarna i stockholmsområdet räcker, storleksmässigt, inte till.

Men mer kommer. Dagens unga djurgårdshoppare skall tidningen DJURGÅRDAREN återvända till.

FOTNOT: Du som just läst artikeln om Djurgårdens backhoppning kanske har några kunskaper och/eller minnen som skulle kunna vara till nytta för den grupp som just nu, inför 100-årsjubileet, arbetar med Djurgårdens historia. Kontakta i så fall Mats, telefon 08 – 11 57 11. Alla bidrag är välkomna. Framförallt lider gruppen brist på uppgifter om handboll och bowling i Djurgården.

HÖRT & HÄNT I DIF

Missen som inte missade

Tipstjänst prickade precis rätt, när företaget i ett utskick till ombuden och pressen lanserade årets "Miss Hat Trick". I fjol fanns ju tävlingen enbart på herrsidan, som f ö vanns av Stefan Rehn...

På reklambilden för den misstävling där det, så att säga, gäller att inte missa, fanns en Hammarbytjej tillsammans med Malin Swedberg.

Bildtexten löd "Vem blir vår första Miss Hat Trick?".

Malin Swedberg fattade direkt. För det dröjde inte mer än en enda dag efter utskicket, så satte Malin ett hat trick och gav föreningen 3 000 kronor och en plats i finalen med chans till ännu mer pengar.

Snyggt tajmat, Malin!

Grattis igen, Uffe

till en ny och välförtjänt tipsframgång.

Uffe Stenberg var den ende av de tio "experttippare" som hjälper tidningsläsarna med tipset, som vågade sätta en tvåa på matchen IFK Göteborg mot Djurgården. Övriga "experter" - däribland undertecknad som framställer tipset i Svenska Dagbladet – satsade på en behård hemmaseger.

Alla vet ju hur det gick. Djurgården vann med 3–1 och där stod tusentals tippare, däribland de nio sk tidningsexperterna, med lång näsa. Men Ulf Stenberg kunde bekvämt luta sig tillbaka och konstatera framgången.

En rätt tuff sådan, faktiskt. Uffe är nämligen tipsexpert på – Göteborgs-Posten...

Annika minns Teddy

Minns ni Teddy Sheringham? Den elegante och trevlige engelsmannen, som hjälpte Djurgår'n upp i allsvenskan 1985 och som nu är lyckligen återbördad till hemmaklubben Millwall. Visst gör ni det! Och då gör ni det tillsammans med **Annika Fredholm, Västra Frölunda** som i en limerick om engelsk fotboll använde ex-djurgårdarens namn, och gjorde det så bra att hon vann en TV.

Limericktävlingen var utlyst av Tipstjänst, skulle handla om engelsk fotboll, och Annika vann med följande bidrag:

En söndag, när matglada Millwall
var på utflykt, hördes ett illvrål:
"Vi har clubstek och fläsk
starköl och läsk
– men Teddy har glömt ta med grillkol!"

Bosse Falk slår till igen

Gais-tränaren Bosse Falk är som han är. "Vi skulle haft minst tre straffar", tyckte Falk efter förlustmatchen (2–3) mot DIF i juni.

Men varför då? Gais fick ju en feldömd straff, som laget gjorde mål på. Men i övrigt hade laget ju inte ens två ytterligare anfall. Bosse Falk ligger även i år bra till för utmärkelsen till den som gör "årets dummaste uttalande om Djurgår'n".

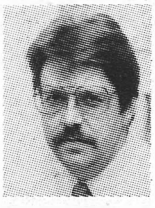

Av Janne Bengtsson

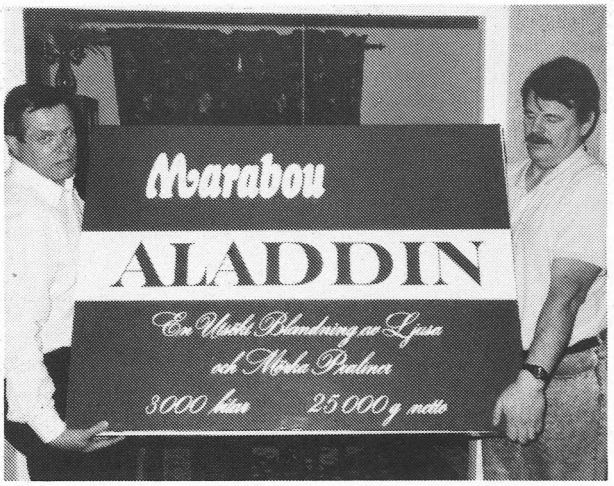

Tunga paket till de tyngsta grabbarna

Det var inte bara medaljer som bars in till djurgårdarna efter SM-segern i ishockey i våras. Ända se'n 1984 har spelarföreningen SICO med bistånd av Marabou uppvaktat mästargänget med en chokladask av osannolikt format.

På starka armar, dvs Kåbe Lidéns (tv på bilden här ovan) och Christer Carlssons (som är AIK:are men snäll ändå) bars asken in till det hungriga spelargänget i ett omkädningsrum i Leksands ishall. 3 000 ljusa och mörka chokladpraliner om 25 kg, kräver en ask på en knapp meter.

Tala om att djurgårdslirarna kunde njuta av segerns sötma...

In Memoriam

ARILD WAEGER

Det har funnits alla sorters djurgårdare. Lite lagom tokiga djurgårdare känner vi säkert många, både du och jag, för att inte säga att vi är det själva. Inbilska djurgårdare har förekommit och galna djurgårdare kan heller inte uteslutas. Det finns också hängivna djurgårdare.

En av de mest hängivna jag känt hette Arild Waeg r. Han avled den 15 mars och fick uppleva fotbollens suveräna säsong i fjol och avled just som hockeylaget fick grepp om Leksand och gick mot det tolfte svenska mästerskapet.

Arild Waeger blev 69 år.

ARILD WAEGER dök upp som en riktigt udda figur på pingishallarna i Stockholm på 30-talet. Han var från St Eriksgatan 7, på Kungsholmen i Stockholm. Han mätte 192 cm och var skrattretande spattig i alla rörelser. Ändå blev han bra i pingis så antagligen var han rätt snabb i bollen. Waeger spelade bordtennis lika långsamt som Rolle Stoltz lirade ishockey – det var ju Rolle som uppfann slow motion. Annars hade Waeger gjort det om det funnits TV på hans tid. Arild spelade med långsamma rörelser, men tack vare blick för oförutsedda situationer kom han till skott och hans forehandsdrive var en plåga för alla dessa defensivspelare som i det närmaste dominerade branschen i sta'n på den tiden. Hans slag påminde om tennisspelarens och även på backhandssidan hann han med att ta ut svingen ungefär som Stefan Edberg.

Roligast var att se Arild Waeger på den sk plocken. På forehandssidan gick han ner med armen som en betänksam grävskopa ända till golvet och kom upp med en liten boll som förpassades precis över nätkanten med behärskad säkerhet. Så fort motståndaren kom av sig i offensiven tog Arild ett steg åt sidan och svepte in sin forehand med förgörande verkan. Han skulle slagit lika hårt som Flisberg med svamp, men alldeles säkert hade svampspelet blivit i hastigaste laget för Waegers enorma utväxling.

En gång, 1938, fick Waeger en landslagschans. Han fick vara med och vinna över Lettland med 5–4 och det var han som blev i tillfälle att avgöra hela landskampen.

DET VAR en pärs och Waeger undverk alla slags pärser. Som att titta på Djurgårdens fotbollsmatcher t ex. Han led med sina klubbkamrater och fick de stryk ett par matcher i följd syntes han inte till på månader, eftersom han brukade inbilla sig att det var hans fel när det gick dåligt på plan.

WAEGER BLEV en allom bekant figur också i de gamla tidningskvarteren i Klara, som snabb och driven mottagare på Stockholms-Tidningen. Alla sportjournalister ville ha direktkontakt med honom när de ringde in sina reportage. Då behövde journalisterna aldrig bokstavera in vare sig namn eller orter. En gång ringde Glokar Well från Rio de Janeiro för att snacka in ett reportage om fotboll under VM 1950. Han bad att få tala med Waeger, men blev då upplyst om att denne var upptagen med en båtolycka på Nordsjön.

– Tack, då väntar jag, svarade Glokar.

Då tvingades mottagningen till snabba omplaceringar eftersom telefonsamtalen kostade skjortan och snart satt alltså Waeger och tog emot fotbollen...

En gång när jag jobbade på Aftonbladet satt jag i Budapest och rapade upp det ena kinesiska och japanska bordtennisnamnet efter det andra utan att behöva bokstavera en enda gång. Det blev heller inga stavfel och inga hörfel eftersom Waeger var lyhörd och kunnig.

NU FINNS det inte längre någon Arild Waeger på Olympiastadions läktare. Vi är många som kommer att sakna honom och hans stillsamma och precisa kommentarer.

BENGT GRIVE

LENNART BJÖRKLUND

Lennart Björklund är död. "Gurkan" har spelat sin sista match.

En generation handbollsspelare i Djurgårdens IF minns med vemod och saknad alla tidiga söndagsmorgnar och sena vardagskvällar när Lennart ledde oss i pojk- och juniorlagen genom serierna. Oftast gick matcherna i gamla utkylda regementshallar, men värmen och den fina andan fanns där ändå.

Vare sig vi vann eller förlorade hade Lennart något vänligt att säga. Det är svårt att erinra sig något ont ord om motståndarna heller, möjligen en besk replik i mungipan efter ett underligt domslut. Genom Lennarts uppoffrande ledararbete och lillebror Lars-Gunnars skicklighet som talangscout bland skolkompisarna fick klubben ett fint spelarmaterial som blev grunden för två decenierrs framgångar inom handbollen.

Tack Lennart, för allt du gjort för klubben och för att du var allas vår storebror och gav oss en fin start i livet. Vi kommer alltid att minnas ditt glada väsen och din vänliga omtanke.

DIF:s handbollsspelare/HASSE THOR

VI GRATULERAR

50 år:

Juli 4: Sven Åke Ejenhammar, **6**: Lars Gustafsson, **11**: Bengt Hörnblad, **11**: Sven Kjellström, **13**: Sven-Åke Armandt, **14**: Folke Liljeqvist, **18**: Lennart Kjellin, **19**: Ulf Gustafsson, **19**: Berndt Svanerud, **30**: Evert Gustafsson, **31**: Rei Kevesäter.

Augusti 3: Lars Dahlqvist, **5**: Klas Richter, **6**: Lars Jansson, **7**: Christan Åkermark, **7**: Rolf Karlsson, **8**: Kurt Thulin, **13**: Bengt Nilsson, **16**: Erik Jerring, **21**: Leif Larsson, **24**: Stieg Åhlin, **27**: Hans Nilsson.

September 1: Ingvar Eriksson, **4**: Lars Lindroth, **8**: Bengt Johansson, **10**: Bengt Solberg, **12**: Rolf Zetterberg, **13**: Hans Nyström, **14**: Knut Byström, **17**: Einar Wikberg, **21**: Gertrud Ohlsson, **21**: Lennart Nordin, **24**: Birgitta Troberg, **25**: Curt Mannerstråle, **29**: Cristel Graversen, **29**: Sune Stigesjö, **30**: Tommy Engström.

60 år:

Juli 10: Herman Ek, **12**: Sten Östling, **16**: Rune Norlin, **21**: Tore Lund, **23**: Lennart Sundevall, **26**: Siv Wendell.

Augusti 1: Barbro Eklund, **17**: Åke Svensson, **26**: Anders Afzelius, **27**: Ebbe Landelius, **29**: Kurt Alariksson, **30**: Sven Sörlén.

September 13: Hans-Olof Åberg, **17**: Per-Olov Weinerhall.

70 år:

Juli 23: Eric Alveström, **27**: Kjell Anjou.

Augusti 8: Alf Dahlberg, **9**: Harry Kanbjer, **10**: Tore Bertram, **12**: Åke Söderberg, **20**: Lizzie Lundqvist.

September 11: Nils Forsberg, **17**: Bengt Folke, **22 Olle Eliasson, 24**: Sune Johannesson, **26**: Jan-Erik Norberg.

75 år:

Juli 1: Gösta Dahlqvist, **6**: Stig Dirving, **7**: Lennart du Rietz.

Augusti 1: Carl-Erik Lund, **19**: Arne Mårtensson, **24**: Karl fager, **30**: Kurt Grevström.

September 9: Göte Pettersson, **12**: Karl-Axel Harjeby, **13**: Eric Barck, **22**: Allan Balck, **25**: Olle Lindberg, **30**: Rune Hildén.

80 år:

Juli 21: Folke Lindhe.

Augusti 15: Mary Hägglöf.

HELA Djurgår'n Nr 2/89

DIF Supporters Club
Björnvägen 14, 181 33 Lidingö
Telefon 08 – 765 50 38

INFORMATION ● FRÅN ● SUPPORTERKLUBBEN

Tack för SM-guldet

● Djurgårdens supporterklubb och alla dess trogna medlemmar gratulerar vårt fina ishockeylag till dussinet fullt. Det känns skönt att få hänga den inramade bilden av guldlaget i vårt kansli.

Än en gång tack och grattis.

Årsmöte nr 42

● Supporterklubbens ordinarie årsmöte, som hölls den 15 mars, avlöpte utan några som helst komplikationer. Verksamheten under det gångna året har visat ett gott och tillfredsställande resultat.

Satsningen på de s k mindre sektionerna kommer att intensifieras och en hel del nya grepp kommer att genomföras för att ytterligare bredda vår verksamhet. Till ordförande för det nya verksamhetsåret omvaldes **Sven Öberg** och styrelsen har nu följande sammansättning:

Kassör: **Jan-Erik Lundqvist,** sekreterare: **Mats Jansson,** medlemsreg: **Gunilla Karlsson.**

Vi har ny adress

● Supporterklubben har flyttat till nya lokaler och vi ber alla djurgårdare att notera vår nya adress: **Stockholmsvägen 60 C, 181 42 Lidingö.** Telefonnummer **08 – 765 50 38.** Är vi inte inne svarar vår telefonsvarare.

Alla vet säkert att vi är en frivilligt arbetande organisation vilket betyder att vi inte kan finnas på kansliet vid någon bestämd tid, men hör du av dig lovar vi att ringa upp dig samma dag.

Vi anser att kontakten med alla Djurgårdare är av största vikt, så hör gärna av dig i alla tänkbara djurgårdsfrågor.

När det gäller medlemsskap i vår supporterklubb vädjar vi till alla och envar: Anslut dig även till oss för att vi skall kunna ge vårt stöd till de verksamhetsmål vi satt upp. Medlemsskap hos oss borde vara en självklarhet för en riktig djurgårdare.

Ring eller skriv till supporterklubben för ytterligare upplysningar.

Årets stipendium till Peter Vanky

● Fäktaren Peter Vanky, svensk mästare och OS-resenär, är årets stipendiat ur "Folke Engströms minnesfond".

När Djurgårdens Supporters Club bildades 1947 hade man i sina led en stor idealist vid namn Folke Engström. han blev sedemera också sekreterare i klubben. När Folke Engström avled 1958 fattades beslut om bildandet av Folke Engströms minnesfond.

Enligt ett protokoll från den 2 december 1958 är ändamålet med fonden:

● 1. Stödjande av verksamheten inom DIF:s ungdomsektioner.

● 2. Utdelning av en årlig premie till en lovande DIF-junior.

Till 1988 års stipendiat har utsetts fäktaren Peter Vanky, som fick motta stipendiet vid föreningens årsmöte.

Vi vill uppmana alla djurgårdare att stödja vår ungdom med ett bidrag till denna fond. Använd vårt postgiro. På talongen anges "Folke Engströms minnesfond".

Inga fler profiltallrikar

● Många av er, som börjat samla på Profiltallriken, som vi började ge ut 1982 undrar, och det med all rätt, varför det inte kommer fler, som planerats. På grund av ett allt för dåligt intresse var vi tvungna att lägga ner idén, och det kan vi bara beklaga. De tallrikar som blev liggande i lager, har vi skänkt till olika sektioner att användas som lotterivinster mm. Förtjänsten av detta blir givetvis ett tillskott till varje sektion.

Tack, Vito Knezevic

Inför årets allsvenska fotbollssäsong önskar vi vårt lag och givetvis hela sektionen lycka till, och efter den senaste framgången har vi stora förhoppningar om en lyckad säsong. Supporterklubben vill också, från hela vår medlemsskara, hälsa de nya spelarna välkomna och tacka de spelare som inför den här säsongen lämnat Djurgården. Ett speciellt tack till **Vito Knezevic** för många fina djurgårdsår.

I nästa nummer...

...skall du spana in vår spännande annons. De' kan bli kul....

Med supporterhälsningar

Sven Öberg
Ordförande

LÅT OSS BLI FLERA – VÄRVA MERA

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING, SÄSONGEN 1988

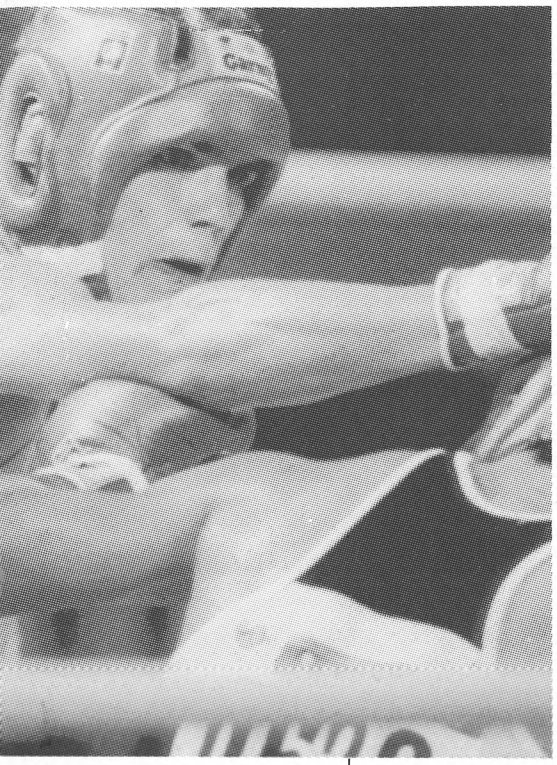

LASSE MYRBERG svarade för den internationellt mest framstående djurgårdsprestationen i fjol, när han tog OS-brons i boxning. Lasse boxade i skuggan av George Cramne, men gjorde i själva verket en starkare OS-insats eftersom han bessegrade mycket hårdare motstånd än Cramne.

Verksamhetsåret 1988 blev ett ur sportslig synvinkel framgångsrikt år för Djurgårdens idrottsförening.

Ishockeylaget lade under hösten grunden för det som i vår blev SM-guld. Fotbollslaget nådde en sensationell SM-final under comebackåret i allsvenskan och damlaget vann div I. Boxaren Lasse Myrberg tog hem ett OS-brons, den internationellt sett bästa prestationen.

Ekonomiskt motsvarade däremot 1988 inte förväntningarna. Trots betydande inkomstökningar uppnåddes nämligen inte målsättningen med ett noll-resultat för Djurgårdens IF sammantaget, vilket om något understryker hur lång och mödosam rekonstruktionen av vår förening i verkligheten är. Låt vara att årets underskott på drygt en miljon kronor till största delen utgörs av extraordinära kostnader hänförbara till ackordsperioden, och att räkenskaperna nu en gång för alla är rensade från obehagliga överraskningar.

– Nej, det är inte tillfredsställande, säger Överstyrelsens ordförande Jan-Peder Norstedt. Skall vi överleva som elitidrottsförening och skall vi klara åtagandet att stå skuldfria jubileumsåret 1991, måste så stora idrottsliga framgångar som uppnåddes 1988 på ett helt annat sätt återspeglas i resultaträkningen.

Djurgårdsordföranden fortsätter:

– En kombination av fortsatta idrottsframgångar och stenhård kostnadskontroll heter den beska medicin, som naturligtvis också är en stimulerande utmaning. Vi har vidare inom Överstyrelsen beslutat utveckla vår bingoverksamhet och tillsatta en utvecklingsgrupp med uppgift att skapa mer effektiva styrmetoder för verksamheten. Såväl kansliets uppgifter som styrelsearbetet i framförallt ÖS och de "tunga" sektionerna är härvid kärnfrågor. Själv ser jag en ökad integrering av styrelsearbetet som helt nödvändigt.

Men tillbaka till idrotten. Vid sidan av de i ingressen nämnda sportframgångarna är naturligtvis basen för Djurgårdens IF den enormt breda verksamhet som föreningens sektioner bedriver. Verksamheten omfattar alla åldrar, men värt att framhålla extra är arbetet bland barn- och ungdomar. Vid verksamhetsårets slut deltog 4 273 ungdomar i åldrarna upp till 25 år i Djurgårdens olika verksamhetsgrenar, en siffra som näppeligen finner sin överman i vårt land.

Basen, och grunden för den verksamheten, är givtvis alla de 100-tals, t o m 1000-tals ledare, tränare och arbetsmyror på olika nivåer, som ideellt och osjälviskt leder föreningens idrotts- och administrativa verksamhet. Djurgårdens styrelse riktar med detta ett stort tack till alla dessa. Tacksamheten gäller också de kommunala förvaltningar som ställt upp för oss under året, liksom företag, organisationer och sponsorer. Det gäller också våra egna uppbackare i Sällskapet Gamla Djurgårdare och Djurgårdens Supporters Club.

Föreningens hela verksamhet har sammanfattats i klubbtidningen "Djurgårdaren" som under året utkommit med fyra nummer. Redaktionens arbete har letts av Janne Bengtsson, Ralf Gustavsson och Dan Svanell med mycket gott stöd och medarbetarskap från många olika människor inom föreningen.

Djurgårdens IF:s överstyrelse för verksamhetsåret valdes på årsmötet den 21 mars 1988 och har under året bestått av följande ledamöter:

Ordförande: Jan Peder Norstedt.

Göran Fritzell.
John Lindgren.
Anders Reistam.
Per Darnell.
Arne Gustafsson.
Jan Lilja.
Åke Bogerius.
Bernt Banfors.
Sören Berglund.

Dessutom har ishockeyns Åke Bergdahl och fotbollens Bo Andersson ingått i överstyrelsen.

Till revisorer valdes för ett år Peter Lander, Per Björngård och Anders Wiger. Till suppleanter valdes Suzanne Dettner och Olof Cederberg.

Till ledamöter i valberedningen utsågs Gösta Bohlinder, Carl-Erik Eriksson, Olle Hellström, Gertrud Olsson och Owe Svensson (sammankallande).

Medlemsavgiften har under året varit 150 kr för medlemmar över 18 år och 75 kronor för övriga. För ständiga medlemmar har avgiften varit 1 000 kronor.

Föreningens medlemsantal har ökat kraftigt under året. Medlemsutvecklingen de fem senaste åren: 1 januari 1985: 9 059, 1986: 9 238, 1987: 9 081, 1988: 10 435, 1989: 11 382.

Här nedan följer ett sammandrag av de olika sektionernas verksamhet. Uppgifterna är hämtade ur resp. sektioners egna verksamhetsberättelser.

BANDY

Djurgårdsbandyn har hävdat sig väl under säsongen. Trots på grund av vädret mycket dåliga förutsättningar för bandysporten, kan vi konstatera att DIF-bandyn fortfarande hävdar sig väl i Stockholm med den största representationen alla kategorier.

DIF-bandyn – herrlaget, damlaget, juniorlaget, två A-pojklag, lag i samtliga åldersgrupper i SJ-cupen (pojkar födda 1974–1979, flickor födda 1974) – har gjort mycket bra ifrån sig under året.

Representationslaget har under den gångna säsongen spelat i div. III, och efter serien kvalspelat till div. II, tyvärr utan framgång.

Damlaget har spelat i div. II och kommer att göra så även nästa säsong.

Juniorlaget har deltagit i J-elitserien i Stockholm. I DM gick laget till semifinal mot Hammarby, som senare tog hem mästartecknen. A-pojkarna har deltagit med två lag i SJ-cupen. Lag 1 vann sin serie och gick till final mot Helenelund, som dock blev för svåra.

Som extra förstärkning inför framtiden har en bandyskola för pojkar och flickor födda 1981 eller senare, arrangerats.

Djurgårdens bandysektion bedriver sin verksamhet under ekonomiska svårigheter. Utan stöd från ÖS skulle verksamheten vara nästan omöjlig. Stora och

enastående insatser görs också av ledare och föräldrar.

● Styrelsen: Bert G Niska (ordf), Lars Wärnelid (kassör), Åke Meier, Ros-Marie Innala, Thure Moberg (ledamöter), Susanne Attehall och Tore Liljegren (suppl). Styrelsen har haft fyra protokollförda möten samt ytterligare möten i olika arbetsgrupper.

(B-G Niska/ordf)

BOBSLEIGH

Sektionen har varit vilande under verksamhetsåret.

BORDTENNIS

Djurgårdens representationslag i bordtennis åkte ur tvåan i fjol, men hade gott hopp om att omedelbart avancera upp igen. Så blev det nu inte, laget föll på mållinjen och får finna sig i spel i div III även nästa säsong.

Lagets spelare har också deltagit i en rad turneringar och gjort bra ifrån sig. Bäst lyckades Robert Strömfelt som numera kan titulera sig Stockholms studentmästare. I dubbeln i studentmästerskapen blev det också guld för djurgårdaren Peter Crafoord i par med en spelare från en annan klubb.

● Styrelsen: Mats Hagberg (ordf), Lennart Strömfelt (vice ordf), Bo Netz (kassör), Peter Crafoord (sekr), Thomas Karlsson och Urban Olsson (ledamöter) samt Tobias Olsson och Stefan Tapay (suppl).

(Peter Crafoord/sekr)

BOWLING

Bowlingsektionen har nu ca 50 aktiva medlemmar och två mycket bra representationslag. Herrlaget spelar i div I Svealand och gör just nu en bra säsong med en målsättning att bli sämst fyra. Damlaget avancerade till den här säsongen upp i division II, och är just nu stabilt placerade i mitten av tabellen.

Bowlingsektionen fyller 70 år i år, och har i samband med detta lyckats få arrangera en stor rikstäckande tävling, ingående i "Sweden Masters". DIF-tävlingen, kallad Djurgårdens internordiska, är en av tio kvaltävlingar, som leder fram till den stora Sverigefinalen nästa år. Att få arrangera tävlingen är en stor uppmuntran och en utmaning, som bowlingssektionen dock ser fram emot.

● Styrelsen: Peter Alm (ordf), Karl Illerstål (sekr), Laine Rahmqvist (kassör).

(Kalle Illerstål/sekr)

BOXNING

På seniorsidan har boxningsektionen kunnat glädja sig åt mycket fina framgångar.
Främst givetvis den bronsmedalj som DIF-boxaren Lasse Myrberg erövrade i lätt weltervikt (63,5 kg) i Söul-OS. På sin väg till medaljen besegrade Lasse flera mycket meriterade boxare, bl a världstvåan Howard Grant från Kanada.

I samband med detta vill boxningssektionen också rikta ett tack till supporterorganisationen "Punschpralinerna" som gjorde det ekonomiskt möjligt för Lasse att OS-ladda på Kuba.

I SM 1988 blev det två medaljer: Guld till Lasse Myrberg (63,5 kg) som i finalmatchen besegrade Falkens (Gävle) nya stjärnskott Tony Fortes-Santos, och silver till Lasse Svensson (67 kg) som föll i finalen mot Falkens landslagsman och OS-resenär Sören Antman. Totalt representerades DIF i SM av fyra boxare.

Även på juniorsidan har Djurgården intagit en topposition, främst genom Niclas Lindgren vars JSM-start dock stoppades av militärtjänstgöring. Alla boxningsbedömare var dock ense om att Niclas annars lätt boxat hem mästerskapet.

Sektionens stora lokal på Kronobergsgatan har fått se en stor tillströmning av nya boxare, särskilt efter den framgångsrika OS-turneringen. Sektionen står också väl rustad på tränarsidan för att kunna möta tillströmingen. Fnv har sektionen fem tränare, som oavlönat lagt ner ett mycket engagerat och stort arbete: Ulf Carlsson, Steve Winqvist, Kjell Hauptmann, Kent Pira och Patrick Wheeler som samtliga har mycket stor del i sektionens framgångar.

● Styrelsen: Sören Berglund (ordf), Frank Söderqvist (sekr), Torsten Almqvist (kassör), Erik Gossas, Patrick Wheeler, Aline Almqvist-Lindberg (ledamöter) samt Valentin Johansson och Curt Ehrencrona (suppl). Christer Törnqvist har varit materialförvaltare.

(Sören Berglund/ordf)

BROTTNING

1988 började mycket bra för brottningssektionen. Vid DM i grekisk-romersk stil tog Djurgårdsbrottarna fyra guldmedaljer och två silvermedaljer: Guld till Jimmy Månsson i 41 kg pojkar, Jerry Månsson i 74 kg ungdom, Jonny Månsson i 74 kg juniorer samt Richard Fridh i 90 kg juniorer. Silver tog Magnus Holmsten (68 kg junior) och Kenneth Itkonen (90 juniorer). Djurgården vann också titeln som Stockholms bästa brottarklubb.

Tyvärr ser framtiden inte lika ljus ut. Efter säsongen slutade flera av brottarna och andra gör sin militärtjänstgöring. Detta har fått till följd att samarbetet med Skå IK om ett gemensamt serielag och gemensamma träningskvällar nu upphört, vilket i sin tur lett fram till ett minskat antal träningskvällar.

Styrelsen för brottningssektionen har dock inte givit upp hoppet utan tänker försöka vända den negativa trenden när de unga brottarna återvänder från militärtjänsten.

● Styrelsen: Croine Åberg (ordf), Rolf Gustavsson (sekr), Bengt Fridh (kassör).

(Rolf Gustavsson/sekr)

CYKEL

Idrottsligt har cykelsektionens verksamhet varit mycket omfattande under verksamhetsåret 1988. Läser man Stockholms Cykelförbunds årsberättelse framgår det att en av Stockholms dominerande klubbar på både herr- och damsidan är just Djurgården.

Ekonomin har varit relativt stabil, och sektionens målsättning har varit att finnas med på pallen i något av ungdoms- och juniormästerskapen. Det målet uppfylldes med råge.

Framförallt är det Per Alm och Per Bertilsson som stått för de stora framgångarna med mängder av topplaceringar och genom sin representation i landslaget. Per Alm kom bl a tvåa och trea i SM och slutade etta och trea i Svealandsmästerskapens olika distanser. Tillsammans med Patrik Alm blev Bertilsson och Per Alm sjua i JSM i lagtempo.

På herrsidan kan också noteras förnämliga framgångar. Peter Kasche vann DM, tempo 50 km och Gunnar Larsson vann brons i sin klass. Per Edgren slutade sexa i Svealandsmästerskapen, tempo.

Christine Larsson vann flera tävlingar, bl a DM över 20 km samt Svealandsmästerskapen. Hon slutade åtta i Ungdoms-SM.

Även de äldre damerna har lyckats bra. Damseniorlaget kom tvåa i lag-SM. I laget ingick Sara Johansson, Jeanette Lennström, Marie Ahlberg, Charlotte Larsson och Sara Larsson. I lagtempo blev det en sjunde plats för Marie Ahlberg, Sara Johansson och Jeanette Lennström. DIF:s Sara Johansson och Karin Johansson tog

Rykande starka kort.

silver och brons vid Svealandsmästerskapen. Anna Karlsson totalsegrade i Stockholm Cup.

Djurgården arrangerade en etapp i Stockholm Cup och var medarrangör för prolog och start av Post-Girot Open.

Verksamheten har under året bedrivits från klubblokalen i Akalla och under vintern från lokalerna på Stadion.

● Styrelsen: Berndt Banfors (ordf), Klas Boman (kassör), Charlotte Nannmark (sekr), Mats Ericsson (tränare), Erik Lempert och Berthold Helgesson. Styrelsen har haft elva protokollförda möten.

FOTBOLL

Som nykomlingar i allsvenskan satte Djurgårdens representationslag i fotboll målet att hänga kvar i högsta serien.

EN av nykomlingarna i Djurgårdslaget i fotboll i fjol var Steve Galloway, engelsman från Teg. Steve gjorde succé.

Laget tillfördes en rad spelare: Från Gimonäs kom Jens Fjellström, från Teg Steve Galloway. Från Nottingham kom Kjetil Osvold, från Gimo Thomas Johansson och i Nyköping hittades Jonas Claesson. Från Tyresö återbördades egna produkten Lars Lundborg. Men olyckskorparna kraxade ändå försmädligt och tippade Djurgårdens snara återfärd till de lägre divisionerna.

Hur det slutade vet alla: Laget gick till SM-slutspel där IFK Göteborg slogs ut och till SM-final mot Malmö som dock blev för svåra. Djurgårdarna "fick nöja sig" med SM-silver.

Alltså ett lysande facit för 1988, men framförallt en stabil grund att bygga vidare på med lojala och målinriktade spelare och ledning.

Förutom den allsvenska succén har A-laget gått till kvartsfinal i Skandiacupen (Svenska Cupen). Kvartsfinalen spelas under 1989. I Stockholm Cup spelade laget under 1988 två finaler: Vinst i den försenade finalen för 1987 års turnering över Enebyberg och förlust mot Hammarby i 1988 års final.

B-laget slutade på andra plats i sin serie efter Örebro.

Ansvariga för fotbollssektionens verksamhet har varit tränarna och eldsjälarna Tommy Söderberg samt Göran Aral och Benny Persson.

Tävlingskommittén leddes av Ronald Åman och bestod även av Göran Aral, Gösta Sandberg, Olle Hellström, Tommy Söderberg, Benny Persson och Mats Jansson. Ekonomi- och förhandlingskommitten leddes av Lars Hedström och Jan Lilja. Bo Andersson och Mats Jansson ingick i gruppen. Representations- och planeringskommittén leddes av Mats Aronsson. Dessutom ingick Gösta Sandberg, Olle Hellström och Bo Andersson. Marknadskommittén som samarbetet med DIF AB, hade en kontakman i Per Kotschak. Jan Lilja har varit ansvarig för Ungdomskommittén.

● Styrelsen: Bo Andersson (ordf), Mats Aronsson (vice ordf), Mats Jansson (adj sekr), Lars Hedström (kassör till den 24 april) därefter Jan Lilja samt Per Kotschak, Ronald Åman och Jan Lilja (ledamöter). Göran Fritzell (ÖS-representant). Styrelsen har under året haft 21 protokollförda möten och främst arbetat med policyfrågor, sociala frågor samt översyn av kommitéernas arbete.

UNGDOMSFOTBOLL

Sedan 1969 har Hjorthagen varit U-fotbollens högborg. Så även 1988. Årets karaktäriseras som lyckosamt. U-allsvenska laget som nästa år kommer att tillhöra A-avdelningen kom tvåa i allsvenska juniorserien. Våra A-pojkar kom i mitten av tabellen medan våra 74:or vann St. Erikscupen för fjärde året i rad. I dessa båda lag finns ytterst lovande spelare som kommer att knacka på A-lagsporten om några år, om vi kan sköta verksamheten rätt.

Vi ligger i elitserien i samtliga 11-mannaklasser i år, vilket är första gången någonsin. I de yngsta klasserna har vi vidgat antalet deltagare ytterliigare och förhoppningsvis kan dessa småttingar föra ungdomsavdelningens traditioner vidare.

Ekonomiskt blir det dock kärvare och kärvare då de kommunala och statliga anslagen ligger stilla och ej följer kostnadsutvecklingen. Nya idéer krävs därför årligen för att hjulen skall fortsätta snurra.

DAMFOTBOLL

1988 blev ett glädjens år för vårt damlag. med ledarna Jörgen Lindman och Bengt Högström vid rodret lyckades tjejerna vinna division ett och finns därmed säsongen 1989 i allsvenskan. Inte blev glädjen mindre av att vi lyckades vinna efter en stenhård duell med ärkefienden AIK. Lagbasen Bengt Högström fortsätter 1989 medan tränaren Jörgen Lindman lämnar över till Gordon Rönnberg. Målet 1989 är att i första hand etablera laget i allsvenskan och förhoppningsvis bli bästa stockholmsklubb.

Den planerade expansionen på flicksidan har dock kommit av sig. Flickorna på Östermalm verkar inte vara intresserade av fotboll. Skall vi expandera tvingas vi flytta ut verksamheten och en fungerande flickverksamhet är ett måste om vi skall lyckas bibehålla A-lagsframgångarna.

Mats Jansson (sekr)

FÄKTNING

Fäktsektionen har under det gångna verksamhetsåret haft stor framgångar, byggda på en intensiv vilja att hela tiden förbättra både den egna fäktningen och sektionens standard. Djurgårdsfäktningen bedriver en bred satsning från knatteverksamheten upp till elitnivå. Nyrekryteringen är hög och fäktsalen faktisk för liten, men en ny lokal med samma läge och närhet till kommunikationer är svår att hitta.

Genom ökningen av antalet flickor på värjsidan räknar sektionen med att inom de närmaste åren även där få ett starkt lag. Däremot ser det inte lika ljust ut på damflorettsidan. Vår främsta florettfäkterska Krisztina Hovanyi håller dock mycket hög klass och har tilldelats ett stipendium för studier vid ett amerikanskt universitet.

Men det är alltså herrarna som dominerat sektionens tävlingsverksamhet. De bästa tävlingsresultaten under säsongen har nåtts i värja. Några resultat: I OS i Söul representerades Djurgården av tre fäktare, Otto Drakenberg, Ulf Sandegren och Peter Vanky. I SM blev det lag-guld genom Drakenberg, Vanky, Sandegren, Henning Österberg samt Arne Jansson. I öppna västtyska mästerskapen slutade Vanky fyra och Drakenberg sexa. I Nordiska juniormästerskapen för damer tog Eva Åkesson silvermedaljen.

Sektionen har tre kunniga och arbetsvilliga tränare av yppersta klass: Bela Rerrich, Leif Högström och Göran Flodström.

I juni 1989 kommer Djurgården att arrangera SM i fäktning. I januari 1989 arrangerades Ber-

ULF Sandegren är en av de framstående djurgårdsfäktare som under året toppat nationella och internationella resultatlistor.

INGVAR "Putte" Carlsson, Djurgårdens egen statsminister och en av männen bakom ishockeylagets strålande framgångar: Seger i grundserien och guld i SM-slutspelet.

nadottepokalen, en tävling på organisationsmässigt mycket hög nivå.

● Styrelsen: Oscar Bernadotte (ordf), Christine Poolsaar (sekr), Magnus Tesch (kassör). Styrelsen har haft tre protokollförda möten.

HANDBOLL

A-laget i handboll gjorde en mycket bra säsong, men nådde inte ända fram. Laget missade avancemang från div. III till tvåan med några poängs marginal. B-laget hamnade på en hedrande andra plats i sin serie.

Sektionen har, med årets resultat i ryggen, mycket stora förhoppningar på nästa års verksamhet.

Under säsongen 1988-89 har laget tränats av Lasse Eriksson som bildat ledarteam tillsammans med Owe Lindberg.

● Styrelsen: Christer Larsson, Lars Troedsson, Olle Grundström, Owe Lindberg, Jan-Olof Nilsson, Owe Abrahamsson och Anders Pihl. Styrelsen har under året haft sju protokollförda och två icke protokollförda möten.

ISHOCKEY

Djurgårdens ishockey inledde säsongen som tippade serie- och SM-favoriter. Laget tillfördes nya spelare i form av Ola Andersson från Huddinge, Ola Josefsson, Kenneth Kennholt och Mats Ytter från Nacka, Peter Wallén från Väsby och Kent Nilsson, närmast från Bolzano i Italien.

Laget höll för trycket och kunde efter ett formidabelt slutspel, sedan Djurgården också vunnit grundserien, spela hem föreningens tolfte uppsättning svenska mästerskapstecken i ishockey.

Sektionen har också gjort ett starkt ekonomiskt år och redovisar en betydande vinst. Publiksnittet blev lägre än föregående år, men dock högre än budgeterat, 6 468 åskådare i snitt/match mot budgeterat 5 800.

Charles Berglund, Thomas Eriksson, Mikael Johansson, Kent Nilsson, Rolf Ridderwall, Håkan Södergren och Jens Öhling har representerat Djurgården i Tre Kronor. Samtliga, utom Berglund och Johansson, ingick också i VM-truppen. Berglund, Arto Blomsten, Christian Due-Boje, Johan Garpenlöv och Jan Viktorsson har spelat med Vikingarna.

Samarbetet med Nacka HC fortsatte under säsongen. Nacka slutade på tredje plats i sin div I-serie och farmarklubbsavtalet har under säsongen utnyttjats när Tomaz Eriksson och Bengt Åkerblom flyttades till Nacka i slutet av november, innan Åkerblom i januari flyttades tillbaka till A-truppen.

Spelarna som tog hem SM-guldet: Håkan Södergren, Jens Öhling, Orvar Stambert, Peter Nilsson, Johan Garpenlöv, Jan Viktorsson, Thomas Eriksson, Ola Andersson, Arto Blomsten, Christian Due-Boje, Kalle Lilja, Anders Johnson, Bengt Åkerblom, Kent Nilsson, Charles Berglund, Mikael Johansson, Kenneth Kennholt, Claes Norström, Peter Wallén, Ola Josefsson, Stefan Perlström, Tomaz Eriksson.

Representationslaget leddes under säsongen av sportchefen Ingvar "Putte" Carlsson samt tränarna Tommy Boustedt och Lasse Falk.

A-juniorerna kom femma i sin serie och nådde semifinal i slutspelet. B-juniorerna slutade trea i serien (BJ Elit), vann St. Erikscupen samt DM men förlorade finalen i pojk-SM, mot Färjestad med 8–7. Sex spelare från B-juniorlaget deltog i Stockholms TV-pucklag.

● Styrelsen: Åke Bergdahl (ordf), Erik Jerring (vice ordf), Lars Hedström (kassör), Karin Larsson (sekr), Håkan Eriksson, Stig Gidgård, Björn Carlsson, Arne Lundin (ledamöter), Per Darnell (ÖS-repr). Styrelsen har haft 16 protokollförda möten och dessutom har två heldagskonferenser genomförts.

(Karin Larsson/sekr)

U-ISHOCKEYN

Det sportsliga resultatet för ungdomshockeyns andra år som egen sektion överträffade alla förväntningar. Djurgårdens pojkar födda 1973 blev svenska pojkmästare genom att i finalen besegra Färjestad med 7–3 och fyra lag gick till final i St. Erikscupen: -73:orna, -74:orna och -77:orna vann guld i sina klasser, 76:orna tog silver. DIF blev självklart St. Erikscupens bästa klubb.

Sammanlagt har U-hockeyn organiserat sju lag i St. Erikscupen och haft hockeyskolor i Hagsätra, Mälarhöjden och på Östermalm. Ca 200 pojkar har deltagit.

● Styrelsen: Björn Carlsson (ordf), Hans Krantz (sekr), Claes Hjalmarsson (kassör) Peder Ek, Ulf Pilö.

(Björn Carlsson/ordf)

KONSTÅKNING

Ekonomi- och sponsorsproblem till trots har satsningen på nyrekrytering resulterat i tre etablerade nybörjargrupper med flera i kö för kommande säsong. Djurgårdens konståkning har gott hopp inför framtiden, och resultaten är tillfredsställande mot bakgrund av att duktiga konståkare som Susanne Seger, Pernilla Stjernfeldt och Lotta Tegnér av olika orsaker inte kunnat delta i verksamheten. Fina insatser har gjorts av Ann Blidlöv, Lena Lindberg och Håkan Byström, som alla tog medaljer i LM, BSM och NM.

● Styrelsen: Anita Tegnér (ordf), Astrid Jedenmalm (sekr), Gun-Britt Tengström (kassör).

(Anita Tegner/ordf)

ORIENTERING

Sektionens medlemmar deltog i 5-dagarsorienteringen, dock ej i elitklasserna. Ett 20-tal personer deltog i aktiviteterna när Orienteringens Dag genomfördes i slutet av augusti. På Djurgårdens program stod en mini-orientering i Östermalmsparken och en bana runt Kaknästornet. I början av säsongen tillfördes sektionen nio nya medlemmar efter den "Hitta Rätt-kurs" som leddes av Bertil Wiström. Sektionens friluftsstuga Höjden har under året hyrts ut till 19 föreningar. En viss upprustning av storstugan har skett. Sektionens tidning "Mellan Skärmarna" har utkommit med ett nummer.

● Styrelsen: Hans Hansson (ordf), Axel Cronestig, Lars-Erik Forsberg och Bertil Wiström (sekr).

(Bertil Wiström/ordf)

SKIDOR

Längdsektionen har under året haft 18 licensierade åkare. Tio deltog i Vasaloppet där Roland Helgesson blev bästa DIF:are runt 1900:e plats. Flitigaaste långloppsåkaren har Anders Gyhlenius varit, som bl a deltog i tvådagarstävlingen Raid Norvegia-Svezia (110 km) samt Engelbrektsloppet (60 km).

Backsektionen har genomfört en förhållandevis bra säsong, trots bristen på snö plus det faktum att hemmabacken Fiskartorpet inte heller i år blev färdig.. De tävlingar DIF skulle arrangera fick ställas in pga snöbrist.

Mest framgångsrika hoppare har varit junioren Mikael Lidman, senioren Jorma Taari och oldboyen Kurt Ivarsson. Mikael Lidman slutade tvåa i Svealandsmästerskapen och Kvarnbergsspelen, och tog guld i Stockholmsserien och distriktsmästerskapen för Stockholm. I DM vann Jorma Taari seniorklassen och Ilkka Öberg kom fyra. I Stockholmsserien kom Jorma Taari på andra plats och Ilkka Öberg blev fyra. Kurt Ivarsson vann sin klass i Svealandsmästerskapen, Stockholmsserien och DM.

(Ingemar Sundberg/ordf, längd och Karl-Harry Karlsson/ordf, backe)

BALANSRÄKNING (Tkr)	Not	1988	1987
Tillgångar	1		
Omsättningstillgångar			
Likvida medel		807	1.491
Kundfordringar		680	1.035
Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter		824	1.048
Övriga fordringar		2.239	387
Lager		6	29
		4.556	3.990
Anläggningstillgångar			
Inventarier	3	298	220
Aktier i Elitserieföreningen AB		10	10
Andelar		--	220
		308	450
Summa tillgångar		4.864	4.440
Skulder och eget kapital			
Kortfristiga skulder			
Leverantörskulder		1.668	1.064
Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter		2.780	5.072
Skuld till DIF AB		2.393	-
Övriga kortfristiga skulder		948	2.031
		7.789	8.167
Långfristiga skulder			
Checkkreditt (limit 1.000)		956	-
Factoring kredit		368	-
Lån från DIF AB		2.500	-
Övriga lån		77	1.928
		3.901	1.928
Fonder			
Ernst Nilssons fond		19	18
Eget kapital			
Vid årets början		- 5.673	- 9.468
Årets resultat		- 1.172	3.795
		- 6.845	- 5.673
Summa skulder och eget kapital		4.864	4.440

Noter till balans- och resultaträkningar

Not 1 Allmänna redovisningsprinciper

Föreningen tillämpar i enlighet med få bokföringsmässiga grunder vid upprättande av årsredovisningen.
Detta innebär bl.a att fordringar och skulder redovisas till de belopp varmed de beräknas bli betalda.
Även övriga poster redovisas i överensstämmelse med god redovisningssed och enligt upplysningar i efterföljande noter. Övergångssumman för rekryterade ishockeyspelare för säsongen 1988/1989 belastar 1988 års reultat för andelen matcher i grundserien.

Not 2 Verksamhetens resultat före avskrivningar

Verksamhetens resultat före avskrivningar specificeras:

	1988			1987		
	Intäkter	Kostnader	Resultat	Intäkter	Kostn	Resultat
Tävlingsverksamheten	12.013	6.867	5.146	8.273	4.168	4.105
Försäljningsverksamheten	568	268	300	470	113	357
Reklam, tidningar och medlemsblad	8.025	84	7.941	4.390	2.639	1.751
Spelarövergångar	2.699	2.034	665	1.559	800	759
Idrottsläger, skolor mm	713	553	160	288	260	28
Lotterier och bingo	1.429	78	1.351	1.710	--	1.710
Medlemsavgifter	1.125	--	1.125	624	--	624
Gåvor	283	--	283	653	--	653
Bidrag och anslag	2.180	--	2.180	2.353	--	2.353
Löner och lönebikostnader	--	11.905	- 11.905	--	11.140	- 11.140
Resor, traktamen, ten mm	--	4.643	- 4.643	--	4.053	- 4.053
Lokal- och kontorskostnader	--	1.317	- 1.317	--	1.339	- 1.339
Datorkostnader och övr. främmande tjänster	--	848	- 848			
Övriga intäkter och kostnader	487	1.406	- 919	463	1.102	- 639
Summa	29.522	30.003	- 481	20.783	25.614	- 4.831

Ställda panter			
Belånade kundfakturor		518	-

RESULTATRÄKNING (Tkr)	Not	1988	1987
Verksamhetens intäkter	2	29.522	20.783
Verksamhetens kostnader	2	- 30.003	- 25.614
Verksamhetens resultat före avskrivningar	2	- 481	- 4.831
Avskrivningar Inventarier	3	- 68	- 34
Verksamhetens resultat och efter avskrivningar		- 549	- 4.865
Finansiella intäkter och kostnader			
Ränteintäkter		28	58
Räntekostnader		- 651	737
Resultat efter finansiella intäkter och kostnader		- 1.172	5.544
Extraordinära intäkter			
Ersättning för goodwill-upplåtelse		-	2.500
Ackordsvinst		-	6.830
Arets resultat		- 1.172	- 3.795

Not 3 Inventarier och avskrivningar

Inventarier specificeras:	1988-12-31	1987-12-31
Anskaffningsvärde	404	291
Ackumulerade avskrivningar	- 124	- 71
Bokfört värde	280	220

Inventarierna har under året avskivits enligt plan, vilken i genomsnitt för olika typer av inventerier motsvarar 20% per år.

Stockholm 1989

Jan-Peder Norstedt
ordförande

Åke Bergdahl
Vice ordförande

Bo Andersson

Bernt Bahfors

Sören Berglund

Per Darnell

Göran Fritzell

Arne Gustafsson

John Lindgren Jr

Anders Reistam

Jan Lilja

Åke Bogerius

PENGAR, PENGAR, ett ständigt problem i en förening som Djurgårdens IF. Här intill har alla medlemmar svart på vitt om intäkter och utgifter under verksamhetsåret 1988.

DIF står för matchen

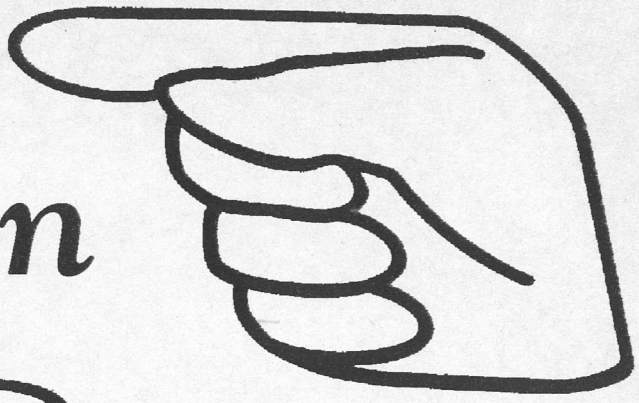

Vi står för "målet"

Se matchen från bästa sittplatserna

MATCHMENY
Förrätt, varmrätt och entrébiljett
Endast 170:-

Bordsbeställning telefon 08-82 34 10

Vi har även lunchservering 11.00-14.00
Konferenser. Festvåning 40 - 200 personer
Ring oss för vidare information!

Restaurant Råsunda

☎ 82 34 10 Parkvägen 2 B, Råsunda stadion, Solna

Unna dig det bästa!

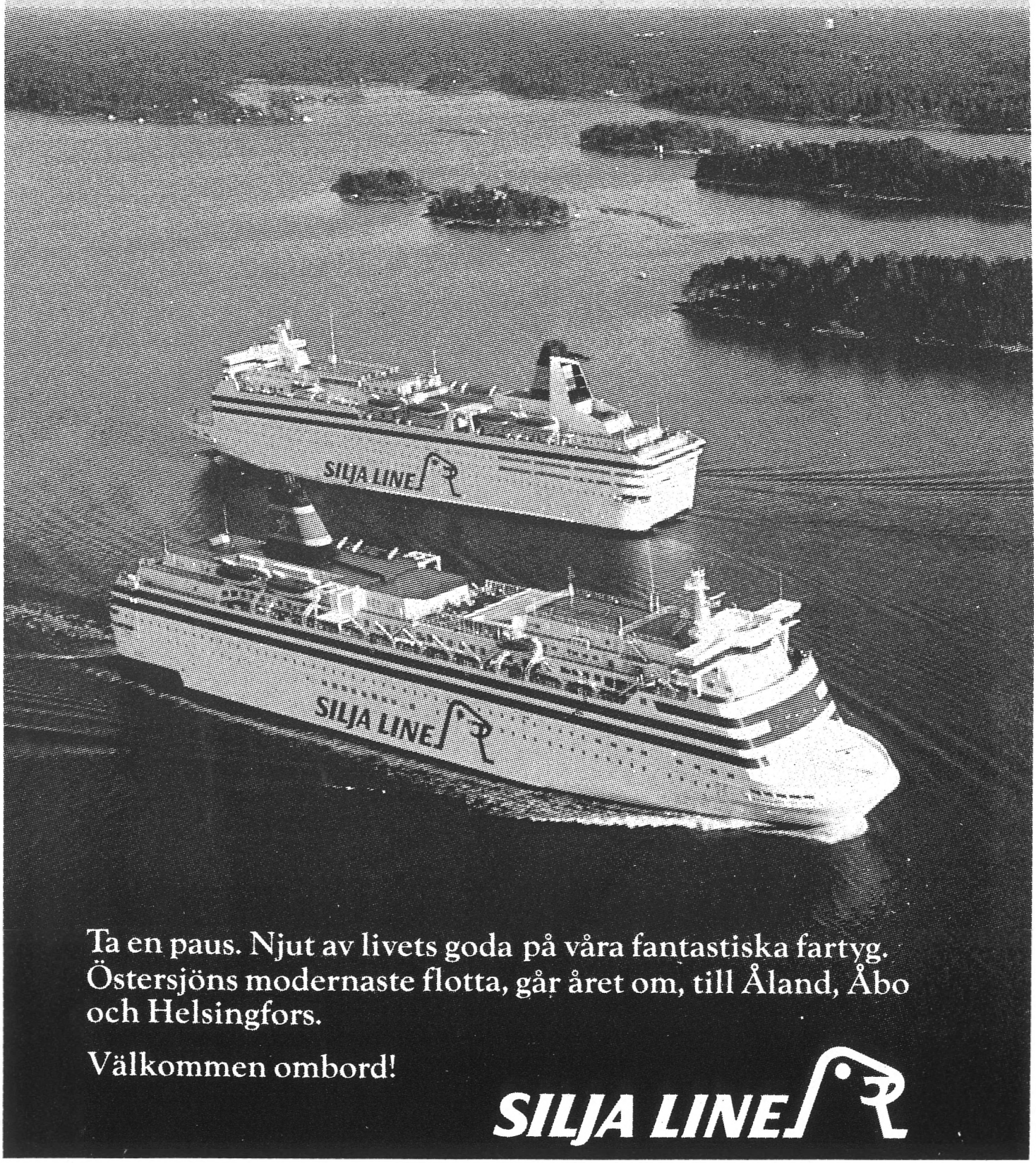

Ta en paus. Njut av livets goda på våra fantastiska fartyg. Östersjöns modernaste flotta, går året om, till Åland, Åbo och Helsingfors.

Välkommen ombord!

SILJA LINE

Djurgårdens Idrottsförening,
Box 260 62, 100 41 Stockholm

Åter avsändaren

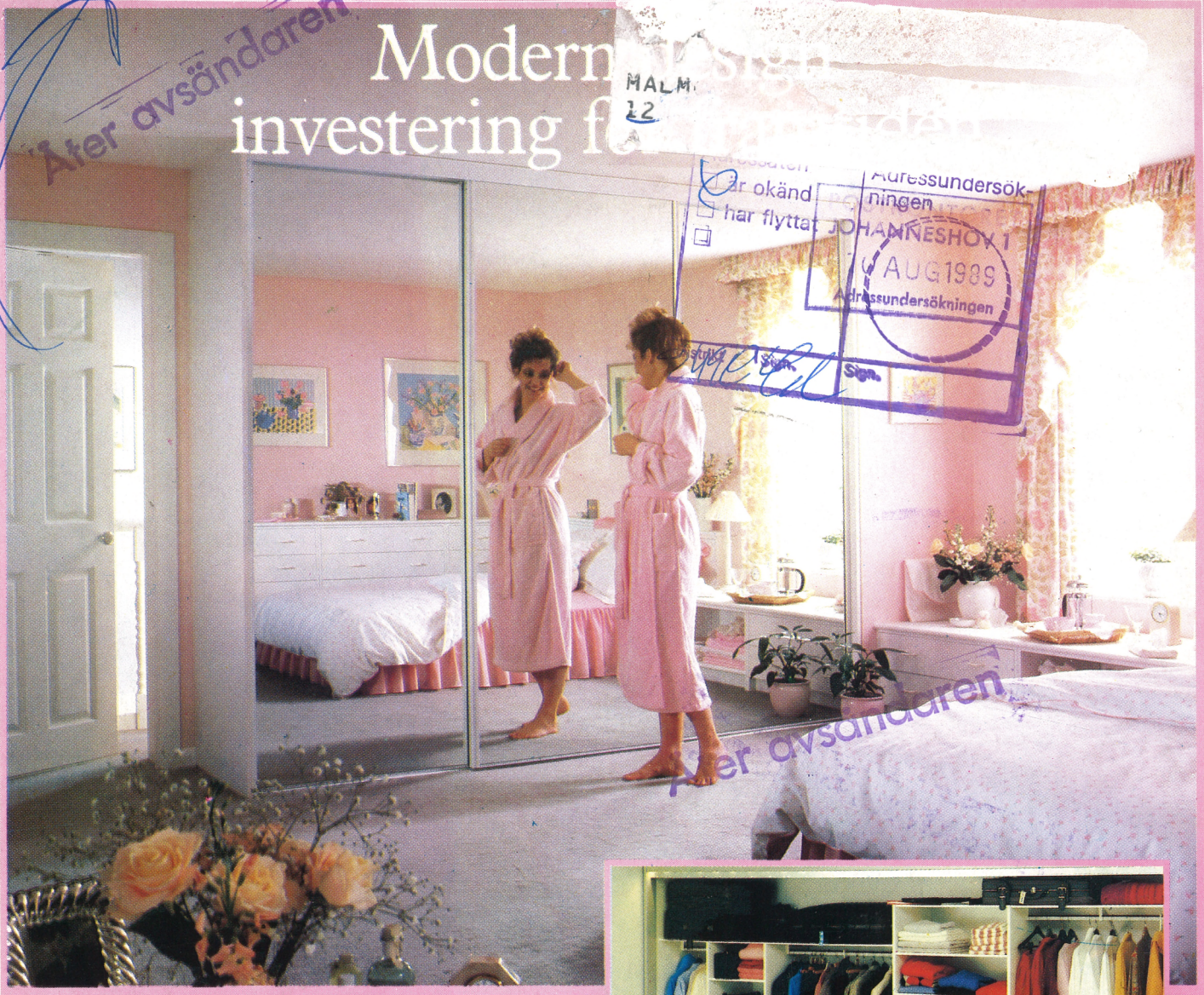
Modern
investering f

MALM
12
Adressundersökningen
är okänd
har flyttat
JOHANNESHOV 1
AUG 1989
Adressundersökningen
Sign.
Sign.
Åter avsändaren

HARMONI… FUNKTION

är två ord som förknippas med ACME.

Vi strävar alltid efter att framtona rummets atmosfär genom att använda speglar, med speglar kan du få större djup och rymd.

ACME exklusiv inredningsprogram levereras individuellt utformat efter utrymme och personlig smak.

Idén är att kombinera maximalt rumsutnyttjande med personlig smak, så att resultatet blir en funktionell och harmonisk enhet.

Din ACME-specialist hjälper dig gärna att få fram en bra inredningsidé som med hjälp av våra erfarna montörer blir en ny fungerande enhet i Ditt hem.

ACME Exclusiv Garderober

Välkommen till Din ACME specialist:

STOCKHOLM	GÖTEBORG	MALMÖ
ACME-interiör	**Inredningsfirman Köket AB**	**Danefors i Valand City AB**
Vanadisvägen 5	Göteborgsvägen 52, Mölndal	Djäknegatan 21
Tel. 08-33 01 60	Tel. 031-27 76 62—66	Tel. 040-10 13 30—31

☐ JA TACK! sänd mig ACME's nya stora färgbroschyr.

☐ Jag är intresserad av ytterligare information av ACME garderobsskåp.

Ring mig på telefon . . . . . .

Namn: . . . . . .

Adress: . . . . . .

Postnr. . . . . Postadress: . . . . . .